

అభినవసరస్వతి

26 MAR 1920

య.ర. నాగి మాసపత్రిక

జాన పాట వట్టభిరామశాస్త్రిచే
 బ్రచురింపబడుచున్నది.

జాన పాట.

సంపుటము 17	1920 సం॥ మార్చి నెల	సంచిక 12
------------	------------------------	----------

వివరములు.

- ౧ కోటప్పకొండ తిరునాళ్ - ... సంపాదకుడు.
 ౨ ధర్మనిర్ణయము - మల్లాది ఆంజనేయశాస్త్రిగారు.
 ౩ నాగరికాంధము - ... సంపాదకుడు.

నందానందయ్య సంకల్పరమణక

ప్రధానాంశములకు రు 25 0 0 సహాయములకు రు 5 0 0

పోషకులకు రు 10 0 0 చందాదారులకు 3 0 0

Printed at the Chandrika Press, Guntur,
 and published at Janapadu by the Editor, Astavadhani
 Janapati Pattabhuama Sastry

ప్రధాన పోషకులు.

- ౧ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్ష స్వాములవారు, వెనికేపల్లి.
- ౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి స్వాములవారు, వైకుంఠపురం.
- ౩ బాకరాజు పరాంకుళరావుదేశాయిగారు. యాడవరం.
- ౪ రామశింగుగారు- నెల్లూటూపాపురసంస్థానములమేనేజరు- నెల్లూటూ.

పోషకులు.

- ౧ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు అభినవ విరూపాక్ష పీఠాధిపతులు.
- ౨ ఎనమండ్ర లక్ష్మీనరసింహముగారు, మర్చెంటు, బెజవాడ.
- ౩ రాజా వెంకటాద్ర్యప్పారావు, బహదరుగారు, వుయ్యూరుమొట్టేటు.
- ౪ రాజామంత్రిప్రగడ వెంకటహనుమంతరావు, రాఘవరావుగార్లు, లింగగిరి.
- ౫ తంగెడ నరసింహారావుగారు, కరణం, మోర్జంపాడు.
- ౬ శ్రీ రామయాంబికా పుస్తకభాండాగారము, లక్ష్మీనర్సాపురము.
- ౭ లింగాల వెంకటరెడ్డి దేశముఖుగారు, కుందవరము
- ౮ చారబుడ్డి రత్నారెడ్డిపటేలుగారు, న్యాలపాగుల
- ౯ లింగాల సీతారామరెడ్డి బండారెడ్డి, దేశముఖుగారు- నారాయణపురము
- ౧౦ టి. లక్ష్మణసింగుగారు, జొనగాం
- ౧౧ నెల్లూటూ నరసింహారావుగారు, జొనగాం
- ౧౨ రంగాచార్యులుగారు, ముక్త్యూరు, దేశముఖు, మసీదుపల్లె.
- ౧౩ పేకులపల్లి కృష్ణారెడ్డిగారు, కేశవాపురము.
- ౧౪ బాగల్మూడి కుప్పుస్వామినాయుడుగారు, కారంచేడు
- ౧౫ పిళుపాటి వెంకటరాయశర్మగారు, కరవడి
- ౧౬ క్యామాపంతుల వెంకటేశ్వరరావుగారు, తహశీల్దారు, సిరిసిల్ల.
- ౧౭ గూడూరి వీరసాంబశివరావు సర్వేసాంధ్యగారు, మానెకొండూరు
- ౧౮ పొట్లపల్లి జగన్నాథరావు దేశముఖుగారు, అశ్వారావుపల్లె

సహాయులు

- ౧ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరకాశ్రిగారు, చెన్నపట్టణము.
- ౨ బుడంపాటి నుబ్బయ్యగారు, మర్చంట్, కాకినాడ
- ౩ సంగెం రామారావుగారు, సంగెం
- ౪ వెద్దిళ్ల వీరయ్యగారు, స్త్రీదరు బెజవాడ
- ౫ నెల్లూటూ కేశవరావు దేశముఖుగారు, నెల్లూటూ
- ౬ రంగావస్థి రంగయ్యగారు, నర్సారావుపేట
- ౭ నారాయణరావుగారు, దాతారుపల్లె
- ౮ తేలూరి రామన్నగుప్తగారు, సదాశివుపేట

అభినవసరస్వతి

సంపుటము ౧౭ } జానపాడు. } సంచిక ౧౨
 } క్రోధన సం॥ ఫాల్గునమాసము. }

కోటప్పకొండతిరునాళ్లు

ఈ కోటప్పకొండ త్రికూటాద్రి యను నామాంతరముగల యొక పుణ్యక్షేత్రము. దీని కేటూమాచినను రి కూటుములు కనబడును. అందువలననే యీ పేరు వచ్చియుండ బోలును. ఇచ్చుది యాంధ్రదేశమునఁ గృష్ణానదికి దక్షిణముగా రమారమి ౪౦ మైళ్ళ దూరమునందు గుంటూరు మండలములోని నర్సారావుపేటకు మూడు కోసుల దూరములో నెట్లమండలమును గొండకావూరునకును నడుమనుండు నొక పర్వతము. దీని చుట్టు కొలఁది యిందుమించు మూడు కోసులుండును. వైశాల్యము కొంచె మెచ్చుతగ్గుగా ౧౫౦౦ ల యొకరములని తెలియవచ్చెడిని. ఎత్తు ౧౫౦౭ అడుగులు. ఇందు ౬౦౦ అడుగులయిప్పునఁ గోటిశ్వరుని గుడికలదు. అగుడికిఁబోవు మెట్లకు మొదట బొచ్చు మల్లయ్య గుడి యుండెడిది. ఇచ్చట మొక్కుకొన్నవారు శివరాత్రిదినములలో శిరోజముల స్నాని కర్పించుచుండును. ఇందుమాలమునఁ బ్రజలర్పించు కానుకలు సుమారు ౫౦ రూపాయలయ్యెడిని. సోపానమార్గమున గొల్లభామ గుడి కలదు. జనులు ముందు గొల్లభామను దర్శించి కాసి కోటిశ్వరుని దర్శింపరు. కోటిశ్వరుని గుడికి సమాపమున నిర్మలాదకపూరితములై ౪ దోనలు కనుపట్టెను. సోపానమార్గమున కెడమభాగమునఁగల శిఖరమునకుఁ గ్రిందుగాఁ బాపనినాశనమును మఱియొక క్షేత్రము గలదు. ఇందొక చిన్నగుడిలోఁ బాపనినాశనమును లింగమును దత్తమీపమున నొక దోనయును ఊపట్టెడిని. ఈత్రికూటాద్రిపై నించుమించు ౧౫౦ సంవత్సరములనుండి శివరాత్రికి గొప్పయుత్సవము జరుగుచున్నది. ప్రజలు బహుభక్తితోవచ్చి స్నాతులై స్వామిని సేవించుచుండురు. ఆపత్సచయములను మొక్కుకొనువారును దదితరులును వేలకొలదిఁ బ్రభిల కట్టుకొనివచ్చి త్రీమాడి తడిగుడ్డలతోడనే సాధ్యమగువానిని భుజములపైఁబెట్టుకొని కొండయొక్క స్వామిక మూడు ప్రదక్షిణములు చేయుచుండురు. నకుటుంబముగాను నొంటరిగాను మలకు నలగొనికత్తుకు. పశువులచేఁగూడఁ బ్రదక్షిణము చేయింతురు. మెక్కుగ్రామమునండి గ్రామప్రభులని గొప్ప ప్రభులఁగట్టుకొని వత్తురు. అవి నలుబదేసిమూరలుకూడ నుండును. ఈయుత్సవము మాఘ శివరాత్రికి జరుగును. ఈమహోత్సవమున కరుదెంచు నరులు కొంచెమెచ్చుతగ్గుగా నొక లక్ష యుండవచ్చును. వేలకొలది వర్తకులు

దుకాణములు పెట్టి బహుమూల్యములగు వస్తువాహనములును గృహనిర్మాణయోగ్యసామగ్రిలును విక్రయింతురు.

అంధదేశమున జరుగు నుత్సవములకెల్ల నివి కడుఁబ్రీసితమైనది. ఇచ్చటికి వచ్చి సంతజన మెచ్చటికిని వచ్చుట గనుపట్టును. ఇది మహాస్థలమైనను నింతజనాగమనము లేకయే యుండుచుండ నర్సారావుపేట తాలూకాలోని యేలూరు కాలపురముగా నుండిన పినపాటి యేలేశ్వరస్వామిగారి సేవగముపై నిరశనంబుగాఁ దపంబుండి జనాకర్షక యంత్రస్థాపన చేసినట్లును దవాది శ్రీశైలాదిక్షేత్రములకుంబోలె జనులొచ్చిటికి వేసవే లరుదెంచుచున్నట్లును నొక ధర్మశాసనమువలనఁ దెలియనయ్యెడిది. ఏతత్త్రికూటాద్రివర్తి యగు తత్తోక్తీశ్వరుఁ బ్రతిష్ఠించినవారుగూడఁ దత్పూర్వశ్రేయ్యుండిన ట్లాశాసనము వలనఁ దెలియనచ్చెడిది. అందువలననే యాయన కింతశ్రద్ధ గలిగియుండఁబోలును. ఈసిన పాటివారు మొదటినుండియు వైదిక తాంత్రికవిధులును మహాశైవశాంధివీ దీక్షాపరులును మంత్రోపాసకులును నేకలింగపూజానిష్ఠాగరిష్ఠులును నయియున్నవారు.

బెల్లముకొండ సీమకుఁజేరినకై పల్నాడు సత్తెనపల్లి వినుకొండ నర్సారావుపేట తాలూకాలోని కొన్ని యూళ్లు కొంతకాలముక్రింద నర్సారావుపేట జమీందారులగు మలాజువారి యేలుబడిలో నుండుచుండెడిది. అందువలననే యీత్రకూటాచలముపైఁ జేయఁబడిన కోటిశ్వరప్రతిష్ఠ స్వపంశ్యకర్తృకమైనను ధర్మకర్తృత్వము తమయందే యుండుట కీజమీందారులఁ బినపాటి యేలేశ్వరస్వామిగారు ప్రార్థింపవలసివచ్చినది. అట్లు ప్రార్థించి పడసినను నచిర కాలముననే యయ్యధికారము దొరతనమువారిచే మఱల నర్సారావుపేట జమీందారులపైఁ బెట్టబడినదట. అందువలననే ప్రకృత మెవరెన్ని ప్రయత్నములుచేసియు వీరి ధర్మకర్తృత్వమునకు భంగముగలిగింప లేకయున్నవారు.

నర్సారావుపేట గ్రామనివాసులగు రామడుగు రామకృష్ణశాస్త్రిగారి సీమీందారుల కృత్రులు నాస్థానపండితులు. నే నాశాస్త్రులవారియొద్ద నిప్పటికి 30 సంవత్సరములనాడు కావ్యములు చదువుకొనుచు వారితోపా టీతిరునాళ్లకుఁబోయి పలు మాటలు కోటిశ్వరుని గర్భాలయమునఁ బ్రవేశించి యభిషేకముచేయుచును దదుత్సవ వైఖరియంతయుఁ దిలకించుచును నుండెడివాడను. ఆతరువాతఁగూడ నప్పడప్పు డాయాత్ర చేయుచువచ్చితిని గాని 20 సంవత్సరములనుండి బొత్తిగాఁ బోయియెఱుంగను. ఈయత్సవమున కొకొండక్రింద వేసవేలప్రజలకు శివరాత్రినాడు ఫలాహారములు పెట్టుచును మఱునాఁ డన్నదానముచేయుచును జీవితాంతముఁ దనచెదమంతయు నందులకై వినియోగించిన గట్టిట కోటయ్యగారును వారు స్వగృహమున లెరువాతఁ దత్తార్యభరమంతయు నాదలవహించుచున్న తత్తోదరులు కృష్ణయ్యగారును నెన్నియో

పర్యాయము లచ్చోటి కరుదెంచుచుని యాహ్వానించుచున్నను బెద్ద ప్రభగట్టుకొని మహోత్సవముతో మాయూరిజనులు నూలులనుండి యేగుచున్నను నిన్ని వత్సరములనుండియుఁ దదత్సవ సందర్శనము నాకుఁ దట్టస్థింపకు. మాఖ శు ౧౧ మొగులుకొని వేరు వరములో మామామగారగు సోమయాజుల ఆప్పయ్యగారిచే నొనర్పబడిన సస్త్రాహము నకుఁ జేరినబంధుగులు కొందఱును నాయగ్ధాంగియుఁ బ్రేరేప నప్పటినుండియు శివరాత్రి యమరావతిలోనో. కోటప్పకొండకడనో వెల్లింప సంకల్పించి నడువఁ గొన్నియంత రాయములు దోచినను దుదకుఁ గోటిశ్వరుని సందర్శింపఁగలిగితిని. మాగ్రామీణుల వేడికోలుపై మాఖ బ ౧౧ నాఁడు రాత్రి గ్రామప్రభతోడనే బయట పెడలవలసిన వాడనయ్యు శ్రీజనము తత్సంబాధమున కాంగఁబాలమిని మఱునాఁ డుదయమునఁ గాలినడక నే పిడుగురాళ్లవఱకు నేగి విచారింపఁగా గుఱ్ఱపుబండ్లుకాని మోటారులు కాని దొరకుట దుర్ఘటమయ్యెను.

మోటారులకాశించినవారు యాత్రికబాహుశ్యమున స్థలముదొరకక మూఁడు దినములనుండి యచ్చటఁ బడియుండిరి. గుఱ్ఱపుబండ్లచాక్కి యిబ్బడిముబ్బడి పెరిగి పోయెను. అద్వైతశేషమున నేదియో యొకగుఱ్ఱపుబండిదొరక దానివైబడితిమి. కాని యాబండివాఁ డొకరిమీఁదనొకరి నొకడజనుమంది నందులోఁ ద్రోసెను.

కట్లుద్రావినవారియొక్కయు జద్దిమాటలపారియొక్కయు మధ్యభాగ మాడు వాండ్రకును బండివాని వెనుక భాగము నాకును నిరవుగా మహాసంబాధముతో నెట్లో కూరుచుండి యొంటిగంటకుఁ గవలఁబ్రాణములునెట్టుకొని సర్పారావుపేటకుఁ జేరు టయు నీతిరునాళ్ల ప్రజలకొఱకే సాగింపఁబడు రాచకొండ కొండయ్యగారిసత్రమున విస్త్రుతవేసి నడించుచు నయిదునిముసము లాగియుండెదము నేగ స్నానముచేసిరెండని తొందరించిరి. అయిదునిముసముల కరగంటకూడ నయ్యెనుగాని నా స్నానము సంధ్య దేవతార్చనము నగుపర్యంతము వేచియుండిరి. ఆనాడు ప్రొద్దుటినుండిపడిన యాయా సుమును దత్సత్రములోని సౌఖ్యము పోఁగొట్టఁజాలెను. మృష్టాన్నము, ఆజ్యప్రవాహము, తిన్నన్ని పూరణపు బూరెలు, త్రావినంతపెరుగు. వీనికేమి, బ్రాహ్మణులకుఁ దఱచుగా దొరకెడివే. కాని భోజనము చేయునంతకాలము దేవునకుంబోలఁ బ్రతివ్యక్తిని మంగళ హారతులు. పిహోపులు. భుజించువారికిఁ గబళకబళమునకును గోవిందలుకొట్టుట కష్ట మయ్యెగాని కృష్ణలీలాతరంగములు పాటలు పద్యములు చదువు తదృక్తులుమాత్ర మించు కంతయుఁ గష్టమని యనుకొనరైరి. ఎవరాభిక్తులు? కొండయ్యదాసుగారు కూర్మా దాసుగారు గొల్లపూడి రామమూర్తిగారు మున్నగు మహామహులు. అట్లు భుజించి యాసాయము నరుదెంచు నాప్రభులను నాబండ్లను నాజనులను నవలోకించుచును మేళ

ములు తాళములు శ్రవణించుచును నయ్యమామెల్ల సం దేయండి మాయూరినుండివచ్చెడి శేషప్రభతో సము నీక్షించుచుంటిమి. అని యెవ్వయో యిడుములవలన నారాతి లెల్ల నాక శివరాత్రినాడు సూర్యోదయముకల కచటి కేతెంచుచుయు నప్పటికే మా స్నానసంధ్యాది కార్యకృత్యములు చీర్చకొని దానిని సమీపింప నా ప్రభుగట్టించిన సంఘమున కగ్రగణ్యుడగు చప్పన బండిపైనుండి దిగి మమ్ము సగౌరవముగా సం దర్శింపింపించెను. అట్లు దానిమీదఁ గూర్చుండి రెండు జాములకుఁ గాని కొండకడకుఁ బోలేకపోయితిమి. ఉత్తమనుష్యులకే సరిగాసాగని దారి శేషప్రభబండి కట్లుసాగఁ గలదు.

లేక్కకుమిక్కిలియై గుంపులుగుంపులుగానున్న పాదచారులను స్త్రీపురుష విష్ణుములై యెడములేకుండనడచు బండ్లును బుఱుములుపట్టువారు గడ్డపాటలు గాళ్లక్రింద వేయువారు మున్నగు నూఱులపరిజనముతోఁగూడిన గ్రామ ప్రభలును జనులను సామా నులను గొండవద్ద దించి యెదురునడచు శూన్యశకతుములును గలిగి మగ్గము కడుసంబా ధమై యొకవిధమైన నేత్రానందము గలిగించెను. ఆచరితావగాహులై యాననంబునిండ బూదియలఁగి యంగవస్త్రములఁగట్టిన దేవునిపెట్టెలు భుజముల వ్రేలాడఁ బరువులేత్తు వైదిక బ్రాహ్మణులను గాఢీలుత్రావి క్రాపింగులు దువ్వి వెళ్లెళ్లలాడు నిస్త్రీవస్త్ర ములు ధరించి తిలకశూన్యలటంబులం దేజరిలు నవనాగరికులను కెంపలు విఱుగదవ్వ సంపంగినూనె వాసనలతో సర్వభూషణభూషితాంగులై సమయస్కులగు స్త్రీపురుషు లతోడ సరసంబులాడుచు జనుదెంచు నూత్న యువకులను నలత్యభావముచే నాత్మీ యులైన పుత్రమిత్రాదులు తమ్ము వెనుకఁబడవైచిపోవ మాటలు మోయఁజాలక ముక్కు చును మూలుగుచును నడుగులో నడుగిడి నడచు ముగునల్లను నల్లనియెడల్లకుఁ దెల్లని దుస్తులచే నొకవిధమైన యలంకృతిరా సమయమిదేయని చతుర్వర్ణజనులను సంస్పృశిం చుచుంజను క్రైస్తవులను రంగురంగుల లలగాలచేజంగులు నేల జీరాడ జాఱుజడలు విఱుగులు వజరును వ్రేలాడఁ గుంకుపురహేతములైనను పంకపాపటలు పంకజాన్యముల గ్గానేయ నొకరిపైనొకరు పడుచు నొయ్యగంబుగావచ్చు పంచమకన్యలను నొకరిమీఁద నొకరుగా నవ్వచును దుశ్శుచును గలకలంబొనరించుచు లోపలఁ బట్టుకుండనుండు జనులతోడి సవారిబండ్లను సామాన్యమైన పామరదృష్టితో వీక్షించిన నేత్రానంద మేల కలుగకుండెడిని! అట్లు పోవఁబోవ నెల్లనుండ యేగు దెంచెను. మేళగాండ్రు ముందు నకువచ్చిరి. వాడ్యసాధనములమీఁది గవి సెనలుతీసిరి. విద్యాపాటవముఁ జూపమొదలిడిరి. గాతలకును శ్రోతలకును నెంతసేపటికిని దనివివీజదయ్యె. ఎండయెక్కినకొలఁది శ్రోత లకుఁ దీతమగుగాని గాతలు కదలనియరు. మద్యశాల మార్గమందేయుండెను. చలిసంధి

రులలోనున్నంత జనము సురపండితును గనబడియె. బజ్రత్రీలు ప్రభబండి నరికట్టి తత్సంఘనాయకుని మెప్పించి యత్నించిరి. భూషించిరి. బొజ్జరుద్ధిరి. మద్యకాలకులాగిరి. మాకు మాగ్గుమదొరకెను. ప్రభను నడిపించితిమి. కొండ నుపించితిమి.

గుండలకును బండలకును పెదకసాగితిమి. చిన్న రాయియుం జిక్కదయ్యెను. ఎట్లుచిక్కును ? ఒక్కొక్క రొక్కొక్కరాయిచొప్పున గొండదిరిగి కోటిశ్వరు గుడిశేగుమ్మమున నొకచో నేనుకలెనట. అచ్చట నొక పెద్దగుట్ట వెరిగినది. రాను రాను గోటయ్యకొండంత యింకొకకొండగూడ నగునుగాఁబోలును. వీనికి బ్రమాణ మేమి ? నేలమువెట్టి, ఏవెట్టియెననేమి ? ఇందఱుమును నేపాటులోఁబడి యెక్కడనో సాధించి చేతి కొక్కచాయి నేకరించి గుట్టపై వెచితిమి. స్నానముచేసి తడిబట్టల తోడనే బ్రహ్మముల్లువెచికొని కొడెలతోడను దూడలతోడను మలమూడఁద్రోసులును వలగొనివచ్చి శిలాభిరంబున శిగములువ్రుంగఁ గోటయ్యా ! కేడుకో యని దంపతులు తండ్రిపతండములుగాఁ గొండతొట్టెన్నియు గుట్టపై వేయమొదలిడిరి. ఏమా యుత్సాహము, ఏమాభక్తి ! పడుచుపడుచువారందఱును బైకి బండలుపెట్టుకొని బ్రహ్మముల్ల బంధింపఁబడిన పడఁతుల లాగుకొనుచుం బరువులై తలఁ బడుచువారైతెనను నబలలగుటచే వారు పడుచును లేచుచును భక్తల నెన్నంటుటఁజూచి బలిచే యనుకొంటిని. మూఢ భక్తియో, గూఢభక్తియో, యేదియో యొకటి రూఢమై నరలోకమును దరింపఁ జేయఁ బాలెడిని. శ్లో॥ యావ్యభిభావనా యత్ర సిద్ధిర్భవతితాదృశీ॥

సీ॥ అథనాన్యాత్మనం బగుంగాక యయ్యది మంత్రమంచునెంపఁ గాంత్రు సిద్ధి,
యపవిత్రపుం గుంటునుగుంగాక యయ్యది తీర్థమం చట్రగుంకఁ దీని స్థుము,
మిగులఁ దిష్ఠన్మాత్రుఁడగుంగాక యాతండు బ్రాహ్మణుండని మ్రొక్కఁ బడయుతుద్ధి
పగులఁగొట్టిన రాయియగుంగాక యయ్యది దేవుడందలివేడఁ దీర్చుఁ గోర్చి,
జ్యోన్ముయదనియడఁ బ్రశ్నయి నూటిపడెడు, నొవళంబని భక్షింప నడఁగుఁ దెగులు
గురువటుంచును నేమింప గుణముగలుగు, నెటు నెటుల భావమునేయు నటులసిద్ధి
(స్కాందమహాపురాణాంతర్గత నాగరఖండము గే ౨౩-౨౪)

శ్రుతిస్మృతి పురాణాదుల కపార్థముఁజెప్పియో ప్రక్షిప్తములనియో సేతువాదములుచేయుటయు సేనుపన్న వెక్కిరించుచు యశేచ్ఛమై వర్తించుటయు నింద్యములు కాని మూఢమైనను రూఢమైనచో భక్తి నింద్యము కాదు. పలువు రిభక్తివలననే తరించిరి. కాని యామూఢభక్తయైనను నేత ద్యాత్రియ కందఱకును గలదని నేను జెప్పఁజాలను.

లక్షలప్రజ వచ్చుఁగావున వీక్షించునత్తమని ననిలాసముగాఁ జనుచెంచువారు

కొందఱు, వలసినన్ని వస్తువాహనములను బడునుగావునఁ గొనితెచ్చుకొందఱును కూడి
వచ్చువారు కొందఱు, వస్తువుల విక్రయింపవచ్చువారు కొందఱు, తీరుతీరు వారిజాన్య
లరువెంతురు కావున వారి చీరఁజొంగులచేతనైనను గారవింపబడఁగోరి యేతేరువారు
కొందఱు, ఇచ్చవచ్చినట్లు విహరింప నిండ్లలోపల వీలుపడమిని స్నేహము గలసినవారి
తోడఁ జెట్టాపట్టాలు పట్టుకొని తిరుగవచ్చువారు కొందఱు, వలసినంత పప్పుబెల్లము తిని
కలసినంత నేలఁ జెఱుపవచ్చువారు కొందఱు, సంకల్పములు చెప్పియు నభిషేకములు
చేయించియు నీరుకానులుపట్టియు గరుడకంబములు దాల్చియు భజనలు గావించియు
బ్రాహ్మణ్యపడియు తోములఁ గురిపటులు నెట్టుకొనియుఁ దలలు పూడ్చుకొనియు, ముండ్ల
మైఁ బరండియు యాత్రికుల చేతులు విఱచియుఁ గాళ్లు త్రొక్కియు చూటలువిప్పియు
జేబులు కత్తిరించియు నాడువాండ్ర మెదలు సునరించియు న్యూసెన్సులు పట్టుకొనియు
డబ్బీలు కట్టియు సంపాదించుకొనవచ్చువారు కొందఱు. కాని పుణ్యక్షేత్రమునియు
లింగరావుడగు కోటిశ్వరున కభిషేకించియుఁ బూజించియుఁ బ్రదక్షిణించియు
దర్శించియు ననుస్మరించియు దేవుబ్రాహ్మణ దీన బధిరాంభవం గాన్వనుటకు యథాశక్తి
విత్తమిచ్చియుఁ దరింతనును భక్తితోఁ బఱుతెంచు ప్రజామాత్రము పహుస్సల్పము
అట్లు కృమముగా మాప్రభుబండి కోటయ్యగుడి కభిముఖముగా నడవదొడంగుటయు
జనసంబాధముచే బెత్తెఁడుఁ గూడ ద్రోవసాగదయ్యెను. మందమందముగ నైనను ముంద
టికిఁ జనకుండ నడుగడుగునను నొకరితరువాతనొకరు విశ్వబ్రాహ్మణులనచ్చి వీరంగ
ములు త్రొక్కి మొదలిడిరి. కాళ్ళకు గజ్జలుకట్టుకొని లయదప్పుకుండ నడుగిడుచు
సన్నాయికాండ్లను దోలుకాండ్లను సరిరాయన భరతశాస్త్రప్రకారము పృకటాభి
నయములతో బాగుగా నృత్యమాడిరి. ఖడ్గములు వేయఁగడంగిరి. భక్తులు పరమకులైపో
యిరి. నాలుకలు చాపిరి. బుగ్గలు చూపిరి. నారసములు పొడిచికొనిరి. పోవు ప్రభలు
పోవుచుండ వచ్చుప్రభలు వచ్చుచుండెను. ఎదురుతాఁకులు జరుగుచుండెను. యామద్వ
యమున కెట్లో కోటిశ్వరునకభిముఖముగా సోపానపంక్తి సమీపించితిమి. పృథ వేను
కకు మరలెను.

మేము ప్రభుబండినుండి దిగితిమి. సత్రమునకుఁజేర సంకల్పించితిమి. కాని యది
యొక్కడనగుపడును? దిగ్భ్రమం జెందితిమి. త్రోవదొరకదయ్యెను. కనుమాపుమేర
నంతయు జనారణ్యము. కొండమోదఁ గోటయ్య గుడికేగు బసము సోపానయ్యగమునఁ
జీమలబారువలె నూత్మముగాఁ జూడఁబడియె. మేము నిలుచున్నచోటి కిరుప్రక్కలను
దుకాణములు. అడువాండ్రవృష్టి యగగల్గవై వ్రాలినది. కాని బంధుబాలికయోరై
ప్రసాదమని పరితపింపఁ బ్రథమ మందుకై ప్రయత్నింపవలసె. శివరాత్రి కనుక గట్టిట

వారి సత్రమున గదాభీషలములు తప్పఁ గబళమేని యన్నము లభింపదు. అది కాస్త్రీ
యమే. తత్సత్రస్థాపకులగు కోటయ్యగారు కాస్త్రముననుసరించియే నాడు ఫలాహార
మును నావలియినదిదనము లన్నమును బెట్టినారంభించిరి. అట్లుగాక యన్నమే పెట్ట
సాగినది బిల్లలే కాదు పెద్దలును నందులకు సంసిద్ధము. ఎవ్వరో యొకరుగాని వీరందఱు
శివరాత్రియనియు తేత్రమున కేగి యుపవసించి శివుని నేమించి జాగరణమొనర్తమనియు
వచ్చినవారా? అసంగతియు నావలఁ దేలియనయ్యెడు. అంత నయ్యంభట్లగారి సత్ర
మున నన్నము పెట్టుదునని యాకర్ణింపఁబడుటయు నద్దాని నన్నేషించుచు నడుగనరుగఁ
గవ్య కాపరమేళ్ళవీ సత్రమనియు జంగమువారి మతమనియు ద్వారదేశములఁ బలకల
మీఁది వ్రాతలతోఁ గొన్ని పందిళ్ళును బాకాలును గనబడియె. ఆహా! ఏమియన్న
దానము. వేనశేల వైకుంఠ వెండిచెంబులతోడను బట్టుపుట్టుములతోడను భుజింపఁబోవు
వారును భుజించివచ్చువారును గనుపట్టిరి. అచండాలముఁగలయునంత జనసంబాధ
మునఁగూడ నాచారమును వీడకుండుట యవ్వారి యార్యవైశ్యభేద నన్వర్థముఁజేయుచుం
డెను. ఈసత్రమున్నయు నాటి దాటి యయ్యంభట్లగారి సత్రమున కరుగఁగలిగితిమి.
అయ్యంభట్లగారిది తత్సమీపవర్తిగ్రామముగు గోవిందపురము. వీరు చాలకాలమునుం
డియు నన్నదానాదిక మాచరించి భూతత్వప్రిజేయుచు ధర్మనిరతులైయున్నవారు.
ప్రతివత్సరము నీకొండకువచ్చి యుపవసించి కోటిశ్రవణ కభిషేకించి జాగరణమొనర్చి
యేగుచుండెడివారు. చలిపందిరులు పెట్టి నీరును మట్టిగయుఁ బోయుటకును సత్రములు
వేసి ఫలాహారములును నన్నమును బెట్టుటకును యాజమాన్యమువహించిన పుణ్యపురుషు
లన్యులుకాని తేవురిగుడిలోనికి బోనిచ్చుటకును నచటవైచిన కానుకలఁ దీసికొనుటకును
యాజమాన్యమువహించినవారు సర్వారావుపేట జనించారు.

వా రాధానమున ధర్మకర్తలట. ధర్మకర్తతోటి ధర్మకర్త. ధర్మము చేయు
వాడు ధర్మకర్త. ఈతరువాత్సలోఁ గొండమీఁద రాజాపేటగ్రామనివాసులగు భాగి
బ్రహ్మయ్యగారును నన్నదానము చేయుచున్నవారు. క్రొంద గల్పిటి కోటయ్యగారును
గుడిపల్లి అయ్యంభట్లగారును సర్వారావుపేట వైకుంఠము మఱికొండఱును నన్నోదక
దానంబు లొనర్చుచున్నవారు. పందిళ్ళు వేయించియుఁ బాకాలు వేయించియుఁ
గోనేళ్లు బాగుచేయించియుఁ జెలువులు బాగుచేయించియు నల్లరులు జరుగకుండ
నాశీసురుల నుపించియు దొరతనమువారు యాత్రికులకు సౌకర్యము కల్పించుచు
న్నారు. సర్వారావు పేటలో బ్రాహ్మణులకు రావకొండ కొండయ్యగారును వైకుం
ఠుల వైకుంఠము నుచ్చిన్నముగా నన్నము వేయుచున్నారు. మఱియు ననేకు లనేకరి
కుల నన్నోదకప్రసాదముయొ యన్యసాహాయ్యమొనరించియొ యశము గడించుచు

న్నారు. కాని ధర్మకర్తృత్వము మాత్రము తద్రాజాగారియందే రూఢమైనది. ధర్మకర్తృయనిన దేవాదాయమునకు గూఢానుక్రమేని కుడువక చూలయగోపురప్రాకారాదినిర్మాణమునకో యన్యునకు తపీయకైంకర్యమునకే ఖర్చుపెట్టువాడగునుగాని యుత్సవకాలమునఁజేయఁదగు నుత్తమ కార్యముల శ్రయమంతయు నోరులు భరింపఁ బడివేలో యయిదువేలో వచ్చినమట్టుకు తీసికొనిపోయి వడ్డీలకు వేయవారెట్లుగుదురు ? కనుకనే ప్రకృతము ధర్మకర్తలన్న గౌరవమువీడి దేశద్రవ్యము హరించువారుగా లెక్కింపఁబడుచున్నవారు.

తే॥ మంచితబద్ధమ్మ లెన్నె యో మంటఁగలిసి తనకులేని మగధమ్ముఁ బాల్పుటెల్ల

వానిధరియించు నొకకొన్ని వస్తువుల మహత్త్వమే కాని వేఱుగా దురయమంబు ॥

(గుంటూరుసీమ పూర్వరంగము ౨౦౮)

అధర్మకర్తలగు రాజాగారు లోటీశ్వరు లభిషేకముచేయువారికర్ధం గొంతధనము తీసికొనుటకు నియమించిరి. ఆయ్యంభట్లుగా రదియీకుండనే యభిషేకమున కరిగిరంటు. రాజాగారి సేవకులు రాసేయరంటు. అదియునుంగాక యాభిషేకమున వారికిని వీరికినీ గొంతకయ్యము జరిగియుండెనంటు.

ఆయ్యంభట్లుగా రట్లు రాజాగారి సేవలచే నకమానితులై యింకఁ దదాలయములోఁ కభిషేకమునకుఁ బోని ప్రతివపట్టివట్టును దువకే కాక తక్కుంగలవారికిని నుపయోగించుటకై కొండ్రక్రింద శివప్రతిష్ఠఁజేసి గుడికట్టించినట్లును వినవచ్చెడిది. గట్టిట వారిసత్రముంబోలె నింక రాతితోను నున్న మతోను నమగ్నబడకున్నను దదాలయము పక్కనొకమూలపుమిదై వేసి సత్రమునకుఁగూడ గొంతప్రదేశము నేర్పఱచెను. ప్రకృతమాస్థలముననే పండిత్యువేయించి యన్నదానము సాగించుచున్నవారు. అట్టి సత్రమున కాబాళికం దోడ్పెట్టెనుగువలకు పైశాల్యము చాలమిం బట్టినంతకంత మూఁడు మాఁలు భుజించిపోయిరంటు. నాలవమాఱుగూడ నాకరణమంతయు నిండి కూర్చుండి భుజించుచున్నవారు. ద్వారములకుఁ దడికె లడ్డము పెట్టబడియున్నవి. నెట్లుకొనిపోకుండ శాంతిపైకులు కాసాగుచున్నారు. అన్నాదులై యనేకు లవలంబడియున్నారు. వారితోసాటు మేమును భుజించువారు లేదునటకుఁ గూర్చుంటిమి. అయ్యంభట్లు గారి సత్రపుగోడ కవలిభాగపుఁ బందిటిలోఁ గూడఁ గొందఱికన్నము పెట్టుచుండిరి. అన్నాతురులు కొందఱుండులోనికిఁ బోవుచుండ నస్మరీయబాలికం దోడ్కొని యథ్థాంగి యందుఁ బ్రవేశించెను. పోని మృక్కండనో యొక్కెడఁ బిల్ల భుజించిన వెళ్ళిపోవుచునని నేనును సంతసించితిని. పస్తళ్ళుపైఁ బి యన్నము వడ్డించిరి. కూర్చున్నవారు కలుపుట కాగఁ బించిరి. కాని ముద్ద నోటుఁబెట్టుకముండే శివార్చకులు శివార్చకులన్న కలకలమొకటి

బయలు వెడలెను. పిల్లలదగ్గఱనుంచి పుస్తకపు పదవిపైటి లేచివచ్చిరి. ఇదియేమి యాగ డము? మీరు శివార్చకులై యెట్లు మా కన్నము పెట్టితిరని చెద్దలు కొందఱు కొట్లా డిరి. మాబంధువులుమున్నగుకొందఱును మావద్దఁబడినవారుగూడ నుండిరి. మీరును వాని యనుకొంటిమి. వచ్చికుంటున్న మీదితప్పుకాని మాజేమితిప్పుని వారు ప్రతిజెప్పిరి. అంతతో నూరకుండక యందఱు నవలకరిగినపిదప మెల్లగా నేమియో గొణంగ సాగిరి. ఆశెబ్దములు మాకన్నను దక్కువవారియింద్లనే మీవారు పలుమంది తినుచు న్నారు. దానికంటెఁ జెడిపోయినదా యన్నట్లు నా కిండుక వివరయ్యెను. అయ్యది పరిచయ యుత్తముగానే నాకుఁ గనపడెను.

ఈతిరువాళ్లలో నిన్ని సత్రములున్నను హోటల్లు లేకపోలేదు. అంగుఁడినువా కవ్వకన్న నన్ని బాతులవారును. అన్ని బాతులవారును గలసి కుడువకచ్చునుగాని యర్చ కులయన్న ముదినుట తప్పా? వారును శివబ్రాహ్మణులే. తినువారు నానాబాతుల వారైనను బెట్టువారు బ్రాహ్మణులేకదా యని యనినచో మన సహాయనిరాకరణవాదు లాసందియమును దీర్చుచున్నారు. ఈతిరువాళ్లలోని శాంతిసైనికులు నానాబాతులవారు గలసియే వంటచేయుట. నీళ్ళు తెచ్చువాఁడు బ్రాహ్మణుఁడు. అన్నముకుండువాఁడు వైశ్యుఁడు. కలియఁబెట్టువాఁడు శూద్రుఁడు. వడ్డించువాఁ డొడ్డియ. భుజించువాఁడు బోయ. ఏమిభేదమున్నది? సర్వము ఒకన్నాధము. వీనికన్నటికిని కాకినాడ కాంగ్రెస్సే కాకులుతీర్చినది. శివార్చకుల యన్నము తినవచ్చుననికాదు నాయాశేయము. ప్రకృతపు స్థితిగతు లిట్లున్నను యేకయపు పెట్టితిని. ఈకథయగువఱకు నయ్యంభట్లగారి సత్ర ములో నాల్గవసంక్తికూడ లేచినది. ముద్దలైంది మాటలుతీసికొని ముంగుముంగుగా బయటైరి. ఎంగిలిచేతులవాక లేగకపూర్వమే తినఁదలచినవారు చనువొందిరి. శాంతి సైనికులతో సమరమొనర్చిరి. తడికలు విఱుంగఁబ్రొక్కిరి. ఏమిచేసిన నేమి? ఎంగిలి విస్తళ్లలో నెక్కడఁగూర్చుందురు? తేరకువచ్చినదని తినుటయుఁ జనుటయునేకాని యొక్కమాడుదైనను పుస్తకపుదీయుటకు వెన్నవనినదా? అవిస్తళ్ళుతీయుటకును నాయుంగిల్పెత్తుటకును నాకూగగాయలు తఱుగుటకును నావడ్డించుటకును నాహరికీర్త నమొనర్చుటకును మజ్జీపూడి గుంటూరు నర్సారావుపేట మున్నగు గ్రామములలోని సతులకుఁ దగిపోయినదికాని యూరికొకరుగా నేతెంచిన తిండిపోతుల కీభాగ్య మేల యబ్బెడిని. అంత నయ్యంభట్లగారి యనుంగులో యనుచరులో కొందఱులేచి స్థలకుద్ధి కాగంభించిరి. వారును స్వల్పసంఖ్యాకులే యగుటవలన నెంతసేపటికిని స్థలము కుదము కాదయ్యె. ఆపప్పు డశక్తులమయ్య నందులకు శంకరమంచి లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రియ నేనును జొరఁబడితిమి. శాంతసేపటి కట్లో స్థలకుద్ధి యై కాకుండఁగ నే గొట్టెలమండి

వోలే నొక్కబిడ్డను బ్రాహ్మణులందఱును లోపల బ్రవేశించిరి. పంతులు దీర్చి కూర్చుండిరి. కొందఱొగిలిమెతుకులవైననే చతికిలబడిరి.

స్థలము నిండిపోయెను. ఇంకను కొందఱు మిగిలిరి. అప్పటి కైదాఱు బస్తాల వియ్యముడికినవి. అందఱికిని నస్తుశస్త్రము లుడిగినవి. అయినను వడ్డన ప్రయత్నములు చేయబడియెను. మైలబట్టలతోడనే యెట్లువడ్డింతునని నేనుమాత్రము వెనుదీసితినిగాని లక్ష్మీనారాయణకాశ్రమ నడుము కట్టనేకటైనను. తినువారికి మైలలేనప్పుడు వడ్డించువారి కేమిమైల ? ముడ్లకొండ, మూటలుపెట్టి పంచములదగిలిన పట్టుపుట్టుములగట్టియే కొందఱును బజారులుతిరిగిన బట్టలతోడనే కొందఱును గవచములు కనబడకుండ గండువారు గవ్వకొని కొందఱును నాభయముగూడ విడిచి కవచముల గనబడచుచునే కొందఱును నందఱును నావురావురని యన్నముకక జూచుచుండిరి. ఒక్క బూట్లకాళ్లవారు మాత్రము పొడకట్టుర కాని తక్కిన యన్నిరకాలవారును నగపడిరి. దేశమున కొకఁడుగా వచ్చిన తిండిపోతు లట్లు కడుపున కింత దోదియో వేయుటకు గడంగిరి కాని యచ్చటి వంటమాత్ర మపరిశుద్ధతమై నాచరింపబడదు. అనుహసంబాధములలో దరునాత బజారు బట్టలవారివే బరిస్పృశింపఁబడినను వడ్డించువారుగూడ మొదట చుడిబట్టలుగట్టుకొన్న వారే. లక్ష్మీనారాయణకాశ్రమైనను నేతివడ్డనకుదిగెను గాని లాతివడ్డనకుఁ గాదు. ఉత్సవాదులలో స్వచ్ఛవోషములేదనుచు నాధారముచేసికొని వీరికన్నిటికి నెట్లా పరిపెట్టుకొన్నను నొక్కఁగానికి మాత్రము నాహృదయము పరితపించినది. అది మహాదిన రాత్రి. వచ్చినది పుణ్యతేత్రము. ఉపనసించి శివుని బూజించి బాగగమెనర్చవలసిన పుణ్యదినమున దెద్దపేరులుపెట్టుకొనిన దెబ్బదియేండ్లవారిదగ్గఱనుంచి మడియనక మైల యనక యాసంఘభోజనముఁ జేయకున్న నొక్కనాటికిఁ బచ్చిపోయెదరుకాబోలు! ఈపాటివార లీతేత్రమున కేలరావలయును ? ఇదియే నాపరితాపహేతువు. అన్న దానమే యగుఁగాక. అట్టిమహాశివరాత్రినిజేసిన యయ్యంభట్లగారిదికూడ నకార్యమనక తప్పుదు. దేనికిని దేశకాల సాత్రములు చూడవలెను. తక్కిటివి తగియున్నను నక్కా లముమాత్ర మన్న దానయోగ్యముకాదు. మహారాజవలె మఱువాఁడు పెట్టవచ్చును. తొలివాఁడు పెట్టవచ్చును. అలవాఁడు పెట్టవలసినది ఫలాహారమే.

అయ్యంభట్లగారి యన్న దానవిధమంతయు నవలోకించి యస్తవృద్ధులకునక్క యన్నముతినుటయు నపరాహ్నుమునకు నంగడులన్నియు నతిక్రమించి గట్టిటవారి సత్రమును గనులఁజూచితిమి. ఇయ్యది యిప్పటికి ముప్పదిసాలుగువత్సరములనాఁడే యారంభింపఁబడి నాటినుండి నేఁటివఱకు నవిచ్చిన్నముగా జరుగుచున్నది. దీని సుప క్రమించి కట్టుదిట్టములొనర్చినవారు గట్టిట కొటయ్యగారు. నా రొక బ్రహ్మర్షులుకాని

సామాన్యులుకారు. అట్టివారు కనుకనే యావలియీవలిదినముల నన్న దానమును శివ రాత్రిదినమున ఫలదానమును జేయుచువచ్చిరి. వీరిసత్రమునకు వేయి రెండువేలు మూడువేలవఱకు విప్రులు వచ్చుచుండుటగలదు. ఆవ్యయమునకు ననేకగ్రామంబులు దిరిగి చందాలువేయించి యేటేట గుమాస్తాలవలన వసూలుచేయించుచుందురు. కొన్ని దినములవఱకు నీయన్న దానాదిక మంతయుఁ దాటాకుపండ్లక్రిందనే చేయుచువచ్చి ప్లవసంవత్సరమున గచ్చుతోడను తాతితోడను స్థిరభవనము నిర్మింపించిరి. కోటయ్య గారు తమ కాలముననే కాక తదనంతరమునను దత్సత్రము సాగుచుండుటకుఁగా సంకల్పించి యెవరి నెత్తినెట్టినను నీచందాలు వసూలుచేసి యెల్లకాలము నిట్లు నెఱవేర్చుట దుర్బుటమని స్థిరపఱచిన నేకరింప యత్నించిరికాని యాయత్నము సఫలముగాక పూర్వమే స్వర్గస్థులైరి. తదాది తమ్ముఁడు కృష్ణయ్యగారు తద్భగవంతుఁడై దలపై వైచికోని తథావిధముగానే తత్సత్రమును సాగించుచున్నారు. కొన్నియేండ్లు శివరాత్రి నాఁడు నెఱవగర్వస్థులెట్టించి తరువాత ఫలాహారమునకు ఫలములే వినియోగించుట యుక్తమని కోటయ్యగారే మార్పుచేయించిరి. కృష్ణజిల్లాతఱుకుతాలూకా ఖండ వెల్లిగొనుము నుండి కదలేఫలములం దెప్పింప మొదలిడిరి. ఇప్పటికి నదియే ప్రకారము జరుపబడుచున్నది. మేమును నపరాహ్నుమున కచ్చటికిగిరితిమికాని లోపలఁబ్రవేశించుటకు వశము గాదనెను. అదివఱ కనేకపంక్తులు కూర్చుండఁబెట్టి యననీసురుల కభియర్పించినను నంతగవఱబడదు. అగ్రజులేకాక యవరజుల దగ్గఱనుంచి యందులకు సిద్ధమయిరి. ఫలాహారము పెట్టవలసినది యుపవాసముచేసినవారి కేగాని యనుయలకుఁగారు.

ఉపవసించువారు తత్తమవర్ణులగు ద్విజులలోనే నూటి కొకరు కనుపింపరు. కాని యాయుపవాసముండు స్వల్పసంఖ్యాకుల కీ యరటిపండ్లు దొరకుటయే దుర్బుటము. ఎట్లును నుపవాసమున కియ్యకొన్న వారేకావున వారి కంత యాతురతయుఁ గానరాదు. అన్నిటికిని దిండిపోతులే సిద్ధము. ఆయ్యంభట్లుగారి సత్రములోని యన్నమును వారికే కావలెను. గట్టిపవారి సత్రములోని కదలేఫలములును వారికే కావలెను. పోనిండు. తమ పదార్థములుకనుకఁ బెట్టుట కొప్పకొందము. ఇచ్చటఁ దినునవి యొకటిరెండే. కడుపు రిండ నన్నమువిన్నవారికి మినుకనా యవి? కాని చుట్టుములకును బక్కములకును తీత గాండ్లకును నాతగొండ్లకును మాటలు గట్టుకొనిపోయి పెట్టవలెను. ఇండ్లకుఁబూడ రున్న చేర్చవలెను. కొనుటకు మరల భవవ్యయము కావలయుఁగదా! అన్నియుఁ దెలిసిన యగ్రజుల స్థితియే యిట్లుండ నవరజులమాట యింక నడుగ నేల? అచ్చటి యన్న దాన మగ్రజులకే కాని యనుయలకుఁగారు. వారి లనర్హులనికాదుగాని యవశమగుటచే నంతమట్టుకే పెట్టుకొనిరి. అందువలన నన్నమున కాకింపరుకాని యనఁజిపండ్లకుమాత్ర

మందఱు నాసెందురు. దీనికి జతుర్వర్ణములవారును జందాలిమ్మచుండిరి. చందాలు మాత్రము మాయొద్ద జరుచేయవచ్చునుగాని యన్నమునకుఁ గాకున్న నరటిపండ్లకైనను నోచుకొనఁజేతిమా యని బ్రాహ్మణేశ్వరులు పరుసములాడ వీలున్నది. అరటిపండ్ల వ్యవహార మన్ని విధములయలబడికి నాకరమై పంచిపెట్టుట బహుకష్టసాధ్యమయ్యెను. తెలుపులుతెఱచినఁ దంఁదోపతండ్ములుగా వచ్చి తత్ఫలముదాయముననే పడఁజొచ్చిరి. అందువలన ముందుముందు కొందఱు బ్రాహ్మణులకుఁ బెట్టిపంపించి చుహాసహృద్యమునకుఁ దట్టుకొనలేక ద్వారములు మూసియుంచిన సమయమునకే మా కచ్చటికిఁ జరుట తటస్థించినది. ఏమి చేయవలె? లోపలికట్లుపోవలె? లోపలి ద్రాకారము రాతితోడఁ గాక యిసుపమవ్వలచే నేర్పఱుపఁబడియుండ నాసంకులలోనుండి లోపలికిఁ జూడ రానీయువారిని రానీయకపోఁగా నింకను నక్కడ నూలులమంది కూర్చుండియుండిరి. పంక్తులుచీర్చి ఫలములు పంచుచుండిరి.

సర్పారావుతోటడిస్త్రిప్రమున్నీసరుకోర్టునీడరులగు తాడేపల్లి సంపూర్ణలక్ష్మీనారాయణ బి. యే., బి. యల్., గారు వాల్కూటుబ్రదర్సుకంపెనీ సజేసింతుగు కొడవటికంటి వెంకటప్పయ్యగారు మున్నగు పెద్దపెద్దలే యాపండ్లను బంచిపెట్టించుచున్నవారు. అందు మామన్న గారికుమారుఁ డాంజనేయులనువాఁడుగూడ నుండి యమ్ము కెల్లొ లోపలఁ బ్రవేశపెట్టుకొని చేతుఁడుపండ్లు తీసికొనివచ్చి తినుఁజాతినుండఁ మావస్త్రీ ములఁ బోసిపోయెను. అసమాదక సత్రాధికారియగు గట్టిట కృష్ణయ్యగారుగూడ నొక పెద్దగెల నామీఁదఁ బడవైచెను. ఇన్నిపండ్ల నేమిచేయవలె? నేనును గొందఱికిఁ బంచమెదలిడితిని. నామీదికిఁగూడ నెగఁబడిరి. తెలువలేకపోయితిని. విరమించితిని. కొందఱికొందఱినిగా రానిచ్చి యెటులైన నీఫలముల వినియోగింతుమని పాప మాబ్రాహ్మణుఁడు బహుప్రయత్నించెను. కొంతయందిని మిడ్డమీదికెక్కించి క్రిందివారి యెడు లలోఫలములుపడ నేయించెను-ఇం మకంత తలుపుతెఱచినంతనే యెందఱో వచ్చి పడఁ జొచ్చిరి-కాళ్ళు విఱుంగఁద్రొక్కిరి. కలరాములాడఁగడఁగిరి. విసిగి చేసారి తువకు ద్వారములు తెఱచివైచిరి. అరటిపండ్లరాశిమీది కందఱును నెగఁబడిరి. భక్తులకును చక్షుకులకును గొంతవడి బాహుయుద్ధము ప్రవర్తలైను. ఫలములు బహుచ్చిన్నములై పోయెను. మిగిలినవాని నెగఁజెల్లిరి. ఆగంతుకు లాశానివృత్తిచేసికొని యవంతు వెళ్ళిరి. పాప మాబ్రాహ్మణుఁడు బహుధనమును వ్యయించి ఫలములం బంచిపెట్టఁ బ్రయత్నించెయు భక్తులచేతఁ బరాజితుడగుచున్నవాఁడు. ఈఫలాహారముననే కాదు, అన్నదానమునగూడ నల్లరిమొండు. ఆయనగుమాస్తాలుగాక యన్యులు సాయపడువారు లేకు. కులికినచ్చిన గుమాస్తాలకు ఛిత్తి మున్న. ఇట్టిచుహా కార్యములు భక్తుల సాహాయ్యముండి నఁగాని బహుశ్లాఘ్యములుగాఁ గా నేరవు. భక్తసమాజములు కూర్మాదానప్రభృతుల

సప్తాహాది సత్కార్యములు భక్తిరసము వెల్లువలై పాతి సెంతసహాయసంపత్తిగలిగి నిర్వహింపబడుచున్నవో తిలకింపుడు. భక్తులసాహ్యమైన నుండవలయును. ప్రభుత్వము వారి సాహ్యమైన నుండవలయును, దీనికి చెందును లేవు. పరికింప నియ్యది భక్తసమాజాదులకు సెంతమాత్రము తీసిపోవునది కాదు.

భక్తసమాజాదుల కంత సహాయసంపత్తి యుండుటకును దీని కంతగా లేక పోవుటకును గల కారణ మరయవలసియున్నది. అక్కార్యములు ప్రత్యేకించి నరుపబడునవికాని యొకదానిలోఁ జేరినవికావు. జనులక్కార్యములకు భగవానుడు సంక్షేపమును వినియుఁ గనియు స్వయముగాఁ జేసియుఁ దరింపజాలననియే యేగుచుండును. అంగులనఁ ద ద్భగవద్భజనాధికమునప్పు వారి కితరవ్యాసంగముండును. అట్లు ప్రత్యేకించి తత్కార్యములయందే శక్తిబుద్ధితోఁజనినవారు వలయునంత సహాయసంపత్తి యాకార్యములందుఁ జేయుట విధియైయున్నయది-కోటప్పకొండ తిరుకాళ్ళకు వచ్చుబ్రాహ్మణులు కన్నముఁదొట్టుటకొకటం గోటయ్యగారు సత్రముఁ దీర్చిరి కాని, సత్రములో సత్కార్యములచేసినవారిని సాహాయ్యమునరించికాని సద్గతిఁజేయదమని బలులచనుదెంచుటలేదు. తిరునాళ్ళకువచ్చినవారిక జేవునదర్శించుట తీర్థములఁగొనుట మొదలగు స్నానములయందే యాతుగత మెండైయుండును. మీరు సత్రమునకు వచ్చుట యెల్ల తుదోపకారానికిని జిహ్వాబొల్బనిచ్చుటని. అట్లు తేరకువచ్చునది తినిపోవచ్చునదలొకటిలోఁదొట్టునను నడిలోఁదొట్టునను యని తమయక్కణ తాము వచ్చుకొనిపోక తక్కుసాను మేలకావించుదురు? సప్తాహాదులకును సత్రములకును నున్న తారతమ్య మియ్యది-అంగులల్ల నయ్యంభట్లుగారి సత్రమునను గోటయ్యగారిసత్రమునను నితోసాహాయ్యము చాఁ దక్కుచుండునున్నది. దేవళమునాద్దను దీధము, యొద్దనునల్లరిశేకుండ నొకరితరువాత నొకరిక దర్శనమజ్జనాదిక మబ్బుటకై తమ సేవకులనుంచి యెట్టి సహాయముచేయుచుండినో యట్టిసహాయము ప్రభుత్వమువారే సత్రముందును జేయవలసియున్నది-ఇచ్చటఁగలలోటుపాట్లు నరసిచెప్పదగినవారు చెప్పినవారిని ప్రభుత్వము వారు శ్రద్ధగహించు. సత్రము లోని సంగతులు బ్రాహ్మణులకుఁదెలిసినట్లు బ్రాహ్మణే తరులకుఁ దెలియబడవు-బ్రాహ్మణు లోని యున్నతోశ్రోత్రులు పుష్కరాగ్రవిషయమున విరుద్ధాభిప్రాయులై యున్నవారు, అన్నదానముగాని యథాదానముగాని యతిదీను గు సంధిపంక్త్యులయెడఁ నాచరితక్రముగను సోమరులగు భూమిసురు, యడఁగూడదని వారియశయము-ఆదానములకు సంధిపంక్త్యులు నన్నులే-యనీసురులు నన్నులే. వారిఁ గొందఱు కానించుచున్నారు- విడిఁగొందఱు కానించుచున్నారు.

లోలో భిన్నరుచి, ఎవరియిష్టమువారిది. నుంచికార్యములుచేయువాఁడు చుట్టికొన్ని చేయుటకుఁ బ్రేరేపవచ్చునుగాని చేయుదానిని నిషేధింపఁగూడదు. వారి

శక్తినిబట్టి వారు వర్తింతురు. నిషేధ్యము నింద్యకార్యముగాని మంచికార్యముగాదు. ఒకమంచివానిని మంచివాడని భూషించిన వాడుమాత్రము మంచివాడుకాదా యనునదికాదు సమాధానము. కావున సున్నతోద్యోగులైన బ్రాహ్మణులు తదభిప్రాయము మార్చుకొని కోటయ్యతిరునాళ్లలోని సత్రములలో గాటమైనసాహాయ్యముచేయుఁ బ్రభుత్వమువారిని ప్రేరేపఁ బ్రార్థితులు. అట్లు గట్టిటవారిసత్రములోని కదశీఫలదానవిధులంతయుం గనుంగొని కొండకెక్కి కోటిశ్వరుదర్శించి మచ్చటకుఁగా బయలు వెదలితిమి. బాబులు ప్రజలచేఁ బరివ్రాజ్యములైయున్నయవి. ఇసుకవైచినఁ గ్రింద రాలకుండవన్నది. అట్టిజనసంబాధములో నట్లే నెట్లుకొనుచు నుండు సేనును నటువెనుక నర్థాంగియుఁ బదపడి బంధుబాలికయు నొకరిచేయి యొకరము విడువక మరుసగాఁ బ్రతిమకాణమును పరిశీలించుచు దీసికొనఁదగిన వస్తువులు కొన్నిత్రీసి కొనుచు నతికష్టముతోఁ గొంతసేపటికిఁ గొండ నమీపించితిమి. పట్టణస్థమును బహుమూల్యమును నగుప్రతివస్తువును బజ్జ్యవీధులం బ్రదర్శించితిమి. అవ్వయన్నియుం గొనవలెనన్న సవనీశ్వరులకును సశక్త్యులని యనుకొంటిమి. నేయిదు కాణములకుఁ దక్కువయుండవు. ప్రతిమకాణమును బ్రబాధరితము. ఇదియునుం గక కాషీహోటలులు సాదాసాధులు మున్నగు నీ కాలమునకుఁదగిన యెల్లవశేషములును సేర్పడియున్నయవి. అన్నియు సంతతులెట నవలోకించుచు నతికష్టముతో నుద్రునమీపమునకు రా నచ్చొటం బ్రజలయొక్కయుఁ బ్రభులయొక్కయు సంబాధము మఱితే యుగ్గలకుగుటయు భరింప లేకపోయితిమి. ఈజనాటవినండి యవలి కెప్పుడరి గడమాయని యనుకొంటిమి. బొచ్చుపల్లయ్యగుడిఁ బాడఁగాంచితిమి. తత్త్వాంతమంతయుఁ దలవెంద్రుకలతోఁ గలితమైయుండెను. అచటినుండి మెల్లగాఁ బర్వతమెక్కుఁ బ్రారంభించితిమి. ప్రతిమెట్టునను బట్టులపజుమకొనియుండు భిక్షుకజనమును నీక్షించితిమి. కటకటా ! కడుపు తలుగుకొనిపోయెను. తత్కష్టమును దైవ్యమును జూచినకొలది కనులవెంట నీళ్లుగారెను.

ఏమిగాఁజిన సేమిచేయును? కానో వీనమో యాయఁగలముకాని తక్కుకుమిక్కిలై క్రెక్కిరిసియుండు నింతకుండి దైవ్యము సేమిపాపఁగలము? అది ధనికులపని. వారికి బుద్ధిపుట్టును. అట్లు వారి యలబడికి నలచుటపడుచు నక్కడక్కడఁ గూర్చుండుచు నచలాధఃప్రదేశేనుం దలరాచిడి యసంఖ్యాకజనుల నవలోకించి యాశ్చర్యపడుచు నేతెంచువారి యెదురుతాఁకుల నెట్లో తట్టుకొనుచు గొల్లభామగుడిదాఁటి కోటయ్య గుడికడఁగి బ్రదుకుజీవుఁడాయని యాయానముదీజఁ గొంతవడి గూర్చుంటిమి. అన్నియు సై నయమకాని గుడిలోనిశేగుటయుఁ గోటిశ్వరు దర్శించుటయు నొక మిగిలియున్నవి. తక్కినన్నయుఁ ద దంగములుకాని తత్కార్యమే తగుత్యపాగమనమునకు నిదానభూ

తము. రక్షకధటుల లాటిసోటులకును దొరవారి సేవకుల తోలుదెబ్బలకును గుఱికా
కుండ నాలయములోని కరుగుట యసాధ్యమైనవని. జననస్మృత్యమునకు శరీరమంతయు
జర్మణిరితమయ్యెడిది. అంతటికష్టమున కోర్చి యాడుపిల్లలతోడ నాలయములోపలి
కరుగుట యెట్లా యని యాలోచించుచుండ నాకోటిశ్వరుడే యనుగ్రహించి యస్మ
ద్విషయమై యత్యంతాభిమానముగల యారతుకశాఖాధికారి నొక్కరు ననవలసినను.
అయిన సనాతనధర్మనిరతుఁడును సజ్జనప్రియుఁడును సాధుసేవకుఁడును నగు గోపేటి
వేంకటేశ్వరరావుగారు. గుంటూరుతాలూకా ప్రత్తిపాటిలో బోధిసునవినస్వేచ్ఛరుగా
నుండి ప్రభుత్వమువారిచేఁ బ్రకృత్యోత్సవమునకు సహాయార్థ మనుపఁబడిన యామహా
దారుఁడు మమ్ముఁగాంచినతోడనే మహాదరంబునఁ దోడ్పొందిపోయి యితరజనసంస్ప
ర్శ మిసుమంతయు లేకుండ గర్భాలయమునఁ జేర్చుటయుఁ గరుణానిధియగు పరమే
శ్వరు దరిసించి కరమకశాశంబుతోఁ గర్తవ్యమంతయుం పీర్చుకొంటిమి. ఇంతలో
సాయంసంధ్యాసమయ మాసన్నమయ్యెను. అచ్చటికిఁ జై భాగముననుండి దొనలయొద్ద
కరిగితిమి. ఆప్రాంతముననే గాజాపేటవారి సత్రము కనపట్టెను. అనేకులు భుజించు
చుండిరి. భూహారముచేయువారికి సెనగగుగ్గిళ్లలాహారమును నన్నముతినవారి కన్నమును
దెట్టుచుండిరి. అట్లు ప్రార్థనాటినండినవచ్చినవారికె దెట్టుచుండిరట. అప్పటికిని నంతు
మట్టులేదు. మరల బియ్యముకడిగి వంట మొదలుపెట్టుచున్నారు.

దానిపరసమాప్తి యెప్పటికో తెలియఁబడదు. అయ్యంభిట్లగారి సత్రమునో
యన్యత్రయో యన్యహాశిరాత్రు నదివఱ కొకసారియో కందుసారులూ తిన్నవాడలే
మౌలవచ్చుచుండ నీక దాని సమాప్తి యెట్లుగును? అన్నమున కన్నముందిని మరల
గుగ్గిళ్లకుఁ జెయిజూపువారు నందుఁ గొందఱు. ఈసత్రములు చాలభాగ మిట్టి తిండి
పోతుల కుపయోగపడుటఁజూచియే కొందఱు బుద్ధిమంతులు పినిపివయమై విరుద్ధాభి
ప్రాయము లిచ్చుచున్నారు. సేనును సాయంసంధ్యవార్చి యిన్ని సెనగగుగ్గిళ్లు భక్షించి
తిని. నాభార్యయుఁ నదకు బంధుబాలికయు సెనగగుగ్గిళ్ళనే చెఱియిన్ని తినిరికాని
యన్నముతినట కభిమతింపరైరి. బాలికలైనసేమి హాళికులైనసేమి నాడుతిన్న యన్న
మన్నమేకాదు. అది యన్నమే. అంత హరాహరానుని యందఱమును నద్రి దిగితిమి.
మాపటి వేళయైనను మానుపడక మంచిగనే యంతజనసంబాధములొనండి యెట్లో
తప్పించుకొని గట్టిటవారిసత్రమును గనుగొనఁగలిగితిమి. అప్పుడే తత్సత్రమున మఱు
నాటి యన్నప్రదానమునకు నుంచి గుమ్మడికాయలు తిలుగుచున్నారు.
కాయలుమాత్రము కావలసినన్ని కావఁబడుచున్నవికాని తలుగువారిరువురుమువ్వరే
తటస్థించిరి. అనేకు లాసత్రముననే పరుండి హాయిగా నిద్రించుచున్నారు. పగలుప
వసించినచో రాత్రి మేల్కొంచియుండురుకాని కుటుంబట్టఁదిన్నవారికిఁ గూర్కూరాక

యెట్లుండును ? మేము సత్రమున స్థలములేక బంధువుల బండియొకటి ప్రాంతప్రదేశమున నుండ నటకరిగి యెటులో కొంతకాలక్షేపము చేసితిమి. రాత్రి మాడు గంటలయ్యెను. యాత్రికుల కోలాహల సంగలమయ్యెను. పలువురు ప్రయాణముచేయ మొదలైరి. అయినను భుజిదాసునునుమోతు నాలకునును కళిక్యమయ్యెను. ఎటుకాలు వెట్టినను నకుద్ధ మడుగుల కంటుకొనియెను. తెల్లగాఁ జెల్లవాలుటయు మలవిష్టమైన నుహితాయంతయు దాఁటి మెలదూరమున మా కావ్యకృత్యములు తీర్చుకొని గట్టిటవారి సత్రముకడకుఁ గ్రమ్ము వచ్చితిమి.

జనసంబాధము చాలఁ దగ్గెను-చంద్రాబంధుర్యము సన్నగిల్లెను-బ్రాహ్మణులే పలువురు కనుపట్టిరి. స్నానములు సలుపఁదగిరి. నలిమంతయుఁ గలపందోదగిరి. కోనేళ్ళ గుడ్డలతికిరి-సత్రములో భూమాదయమునకే పాకమాఁగిందిరి. ష్యౌమరులు స్నానములు ముగించి సంధ్యలువార్చి జపతపములుచీర్చి యంతుకంబు లాఱఁబట్టుకొని పంక్తులుదీర్చి కూర్చుండఁ బ్రారంభించిరి-పరిగంటలకఱకుఁ బ్రదేశమంతయు నిండిపోయెను. ననుబోటులము కొండఁజుము విస్తృత్య వేయఁజేసితిమి. వారును వీరును వడ్డన మొదలు వెట్టిరి-అగంటలలోనూ సంతయుఁ గానెను. నిజేవలల గిరి-మంత్రిపుష్పములు వెట్టిరి. మహాదేవాచుని-ఆపాశలు పట్టిరి-ఆశనిన వారంగిందిరి. అదిశ్యునియు విదితెమ్మనియు ననుమొదలిడిరి-కృష్ణయ్య గాకిరి గోరినంత సహాయసంపత్తి తేకున్నను గుమాస్తాలును గొండఁజు బుద్ధిమంతులును నాఁ స్వమువిఁదగెనెనను వడిగినపదార్థములు వడ్డించి బుల్లరి నాఁగఁగలిగిరి-సస్త్రాహారి సత్కృత్యములలోవశ్యద్రావిడంత నేతితోడను నెన్ను భిక్ష్యములతోడను గాతున్నను సామ్యప్రదేశమున కనుకూలముగా నన్న దాన మాగరింపఁబడియెను. ఒకపంక్తి లేచెన.

మతియొకపంక్తికి నుహితుగులు సిద్ధముగానుండిరి. అలసియు సాలసియునున్న యస్మదానలమును నావ్యపంక్తి నే భుజియించి చుంగనలకడ కరుచెంచితిమి. ఆప్య మాత్ర మనేకకస్తువుల నిక్రయించి యాసన్నప్రయాణములతో నలరారుచున్నది. కాని యాగతులైన యన్యజనులలో నష్టమాంశమే యవశిష్టమై యుప్పటి కున్నయది. అస్తమయమువఱకు నాకొలదిమందియు సంగల్లును నందఱును సరిగెడివారలే. స్యసామగ్రుండు శకటముల కెత్తించుకొని సత్రాలవారును డబ్బీలలోని డబ్బంతయుఁ గుమ్మరించుకొని భిక్షకర్తలును వారు పీనననేల గొల్లభాషు కోటిశ్వరుడు మొదలైన గోత్రోపములుదప్పఁ గొదమ వారందఱును నారాత్రి యక్కడ నుండవలెండ నరిగెడివారలే.నర్సారావు పేటమట్టుకు నాగుదిసము వీర్యాత్రికులచే నధిష్ఠితమై యలరారుచుండును. కొండయ్యగారిసత్రము గోత్రాచరులచే నిండియుండును. అట్లు మేమును నారాత్రికి నర్సారావు పేటమట్టే మామేనల్లుండైన మేళ్ళచెరువు కామయ్యయింట వింగుఱ్ఱోజనములుచేసి వెళ్ళివచ్చితిమి.

యాజ్ఞవల్క్యః॥ శ్లో॥ అగమ్యాగమనాత్పాపా త్వాపేభ్యశ్చ
 ప్రతిగ్రహాత్ । రహస్యాచరితా త్పాపా స్మృత్యశే స్నానమాచరన్ ॥
 మాంద్యప్రసాదజనకం రూపసాభాగ్యవర్ధనం । శోకదుస్వప్నహం స్నా
 నం మోక్షదం హ్లాదనం తథా॥ స్నానమూలాః క్రియాస్మిన్వా శ్శుతి
 స్మృత్యుదితా నృణాం । తస్మా త్స్నానం నిషేవేత శ్రీపుష్ట్యరోగ్య
 వర్ధనం॥ యామ్యంహి యాతనాదుఃఖం నిత్యస్నాయీ నపశ్యతి ॥ ఈ
 యాజ్ఞవల్క్యవాక్య మగమ్యాగమనము చేసినందువలనఁ గలిగిన పాప
 త్యమును బాపాత్ములగువారివలన దానముతీసికొన్నందువలనఁగలిగెడు
 పాపమును రహస్యకృతములైనపాపములను స్నానము పోగొట్టునని
 యు మాంద్యమునశించుననియు శరీరమునకుఁ జక్కని రూపముగలుగు
 ననియు నారోగ్యముగలుగుననియు దుఃఖదుస్వప్నములు పోవుననియు
 మోక్షము సిద్ధించుననియు శ్రుతిస్మృతిప్రతిపాదితములగు సర్వక్రియలు
 స్నానపూర్వకములనియు నిత్యస్నానపరుఁడు యమలోకమందు యాత
 నాదుఃఖముల ననుభవించఁడనియుఁ జెప్పుచున్నది. కానఁ బ్రాతస్నాన్
 నము వలన శరీరారోగ్యా ద్యైహికఫలమును బాపక్షయపూర్వకమగు
 పరలోకసుఖమును జనుఁడు పొందఁగలఁడు. దక్షః॥ అస్నాత్వా నాచ
 రేత్కర్మ జప హోమాది కించన సర్వంహంతి విశుద్ధాత్మాప్రాతస్నాన్
 నేనదుష్కృతం॥ ప్రాతరుత్థాయ యో విప్రస్సంధ్యాస్నానం సమాచ
 రేత్ । సప్తజన్మకృతం పాపం త్రిభిర్వైర్వ్యపోహతి॥ స్నానముచేయకుండ
 జపహోమాదికర్మములు చేయఁగూడదు. ప్రాతస్నాన్ నమువలన సమస్త
 దుష్కృతమును నశించును. ప్రాతస్నాన్ సంద్యావందనములు తప్పక
 నిత్యము విధియుక్తముగా 3 సంవత్సరము లాచరించినయెడల నితకు
 ముం దేడు జన్మములనుంచి యాచరించిన పాపము లన్నియు నశించు
 నని యీశ్వోకములు చెప్పుచున్నవి.

గృహస్థవానప్రస్థులకుఁ బ్రాతర్మధ్యాహ్నకాలములందును యతికిఁ బ్రాతర్మధ్యాహ్నసాయంకాలములయందును స్నానము విహితమైనది. బ్రహ్మచారికిఁ బ్రాతస్నానము చాలును. స్మృత్యర్థసారమందలి “ప్రాతర్మధ్యాహ్నయోస్నానం వానప్రస్థగృహస్థయోః, యతే శ్రీషవణస్నానం సకృచ్ఛ బ్రహ్మచారిణా” మను వాక్యము పైనఁ జూపిన విషయమును దెలుపుచున్నది. శిఖనుబంధించి కరపాదప్రత్యుశసము చేసికొని యాచమనముచేసి దర్భ హస్తమందుఁగలవాఁడై సంకల్పము చేప్పుకొని జలముకు సమస్కరించి యంజలిపట్టుకొని తూర్పుముఖముగా జలములోనికి దిగి స్నానము నాచరింప వలయును. స్నాందే, శ్లో॥ ఉదయాత్ప్రాత్ర్ కృతస్రస్తు నాడికా హ్యరుణోదయః । తత్రస్నానం ప్రశస్తంస్యా త్సహి పుణ్యతమస్మృతః ॥ ఈశ్లోకముచే నూర్యోదయముకుముందు నాలుగుగడియలకాల మరుణోదయమనియు నాకాలమందు స్నానముచేయుట ప్రశస్తమనియుఁ బుణ్యసంపాదకమనియుఁ జెప్పఁబడుచున్నది. ఆచమనసంకల్పమార్జనాదివిధులను వదిలి స్నానముచేసినయెడల నాస్నానమువలనఁ బరమార్థానుకూలమగు ధర్మము పుట్టనేరదు. స్నానముచేసి జలమందుండి యెడలు తుడుచుకొనకయే దేవఋషిపితృతర్పణము చేయవలయును. ఇది స్నానాంగతర్పణము.

శ్లో॥ నాభిమాత్రజలేస్థిత్యా చింతయ న్నూర్ధ్వమాసనః । దేవాదేవగణాంశ్చాపి ఋషీః ఋషిగణానపి ॥ అధకాండఋషీనేతా నుదకాంజలిభి శ్శుచిః । అవ్యగ్ర స్తర్పయేన్నిత్యం మంత్రైరేవ స్వనామభిః ॥ పితౄణాం పితృగణాంశ్చాపి నిత్యం సంతర్పయే త్తతః ॥ ఈస్మృతివాక్యములు బాడ్డలోతుగల జలమందుండి దేవఋషిపితృతర్పణము చేయవలయునని చెప్పుచున్నవి. తూర్పుముఖముగానుండి దేవతలకు నుత్త

రాధిముఖుడై ఋషులకు దక్షిణాభిముఖుడై పితృదేవతలకు జల
మధ్యమందుండి తర్పణముచేయవలెను. ఉపవీతముగా దేవతీర్థముచే
దేవతలకును నివీతియై ఋషిలీర్థముచే ఋషులకును బ్రాచీనావీతముగాఁ
బితృలీర్థముచే బితృదేవతలకును దర్పణము చేయవలెను. దేవతాఋషి
పితృతర్పణానంతరము తటమందు జలతర్పణము చేయవలెను. శ్లో॥ య
స్మయాదూషితంతోయం శారీరమలసంచయాత్ । తద్దోషపరిహారాయ
యత్కౌణం తర్పయామ్యహం ॥ ఈశ్లోకము పై తర్పణముచు విధించు
చున్నది. పై నఁజెప్పిన దేవతాదితర్పణములు చేయువఱకు వస్త్రము
పిండఁగూడదు. శ్లో॥ యావద్దేవాః ఋషీంశ్చైవ పితౄణాం వై యో
నతర్పయేత్ । తావత్సపీడయే ద్వస్త్రం యేనస్నాతోభవేన్నరః ॥
నిరాశాఃపితరోయాంతి స్నానవస్త్రే నిపీడితే । తస్మాత్సపీడయే ద్వస్త్రే
మకృత్వా పితృతర్పణం ॥ ఈవాక్యములు వస్త్రపీడనముచేసిన యెడల
దానితో స్నానపరిసమాప్తి యగుననియుఁ దరువాత స్నానాంగమగు
పితృతర్పణాదు లాచరించుటకు వీలులేదుగావునఁ బితృదేవత లాశా
రహితులై పోవుదురనియు నందువలన వస్త్రనిపీడనము దేవఋషిపితృ
తర్పణాదులకు ముందు చేయఁగూడదనియుఁ జెప్పుచున్నది. స్నానమైన
పిమ్మట గట్టుకువచ్చి కొంచెముకాలము వస్త్రజలమును దేహజలమును
భూమిమీఁదఁబడువఱకుఁ బ్రాచీనావీతముగా నుండవలయును. దాని
వలనఁ దనయింట దాసులై యుండి మృత్యుచెందినవారలకును నితరభూత
ములకును దృష్టియగును. ఆ యొడ్డుననున్నప్పుడు జాట్టమాత్రము
ముఖమువై పునకు వేసికొనవలెను. ఆలాగున వేసిన వెండ్రుకలవల్ల నుండి
జాఱిన యుదకబిందువులు మహాతీర్థోదకబిందువులగును. ఆవెండ్రుకలు
పృథ్వభాగమందున్న యెడల నచ్చటనుంచి జాటుబిందువులు మధ్యము
యొక్క బిందువులతో సమమగును. శ్లో॥ సురాబిందుసమాఃప్రోక్తాః

పృథ్వీ కేశబిందవః! తావన పురతఃప్రోక్తా స్మర్తృత్థోపమా బుధైః॥
 ఈశ్లోకము వైయాకృతమును జెప్పుచున్నది. గోబిలః॥ శ్లో॥ పిబంతి శిరసా
 దేవాః పిబంతి పితరో ముఖాత్ । మధ్యత స్సర్వగంధర్వా అధస్తా
 త్వర్వజంతవః॥ ఈవాక్యము స్నానముచేసి గట్టునందుఁ గేశములను
 ముందుభాగముననుంచుకొని జలపాతముకొఱకు నిలిచియున్న బ్రాహ్మ
 ణుని శిరఃదకమును దేవతలును ముఖోదకమును చిత్రదేవతలును
 మధ్యముననుండు నుదకమును గంధర్వులును శ్రిందిప్రదేశమందైన
 జలమును నితరజంతుజాలమును బాసముచేయుదురని చెప్పుచున్నది.
 అయితే గొందఱిటులందురు.

“స్నానము కిన్నినియమములుండవలయునా? స్నానమువలన దేహ
 పరిశుద్ధత యొక్కటిమాత్రము మనకుఁ గనిపించుచున్నది. ఆపరిశుద్ధత
 కీనియమము లనావశ్యకములు. దేవఋషిప్రేతాదులకు మనము తర్పణ
 ములు చేయకున్న దాహముతీఱకుండునా? లోకములోజనుల కందఱికి
 దాహనివృత్తికొఱకుఁ దర్పణోదకము కావలసియున్నదా? ఇష్టమైన
 జలము పానముచేయుటలేదా? అటులనే దేవఋషిప్రేతరులు తమ
 కిష్టమైన నద్యాదిజలమును బాసముచేసి తృప్తులుకాలేకయున్నారా?
 నిజముగా మనయంజలులచే నీయఁబడ్డ జలముకుఁ బరిశుద్ధత తక్కువ
 గానే యుండును. మనవారు నదులలో స్నానముచేసి బురదనీరునే
 తర్పణముచేతురు. ఆనీరు వా రెటులఁబాసముచేతురు? మనము పాన
 ము చేతుమా? ఈతర్పణముచేయువారుగూడ నాజలము పరిహరించి
 శుద్ధజలమును బాసముచేతురుగదా! నిజముగా నొకరియంజలిలోని
 జలమును మఱియొకరు పానముచేయుటకు సహించలే. ఆ చేతులలో
 నేమైన మాలిన్యముండునేమోయని సందియముండక మానదు. దేవా
 నులు మనకన్న గొప్పసుఖముగలవారనియు దివ్యదేశములుగలవారని

ము మానససరోవరాది మహాతీర్థములుగలవారనియుఁ జెప్పదురు గదా ! వారి కేమిదారిద్ర్యముసంభవించెనో ? మనము స్నానము చేయుచుఁ జేతులతోఁబోయు బురదనీళ్ళకొఱకు నోళ్ళు తెఱచుకొని యుందురనియు మనము పోయకపోయిన నిరాశులైపోవుదురనియుఁ జెప్పటకుఁ దగిన కారణము గనుపించదు. జుట్టు వెనుకవై పుననున్న దాని నుంచి జాఱినబిందువులు సురాబిందువులు ముందటనున్న గంగాదితీర్థ బిందువులు నగుటగూడ నసమంజసమే. వెనుకనున్నవానిని ముందుకు మార్పుటతోడనే గంగాబిందువులై పోవుననునవి మోహకరములగు పాపావహావాక్యములగుటకు సందియము లేదు. స్నానముచేసిన బ్రాహ్మణుని శిరోజలము దేవతలును ముఖజలము పితృదేవతలును మధ్యప్రదేశజలము గంధర్వాదులును భానముచేతురని చెప్పట మతింత యనర్థకముగానున్నది. పరిశుద్ధులగు దేవాదు లమంగళము లగు శిరోముఖాదిజలమును శరీరదుర్గంధయుక్తమైనదానిని భానము చేయుదురని చెప్పటకు ఏరిమఱ స్పెల్లాప్పినదో తెలియకున్నది. హీన జనుఁడుగూడ నొకని తలలోని నీరు ముఖమందలినీరు నడిమినీరు క్రింది నీరు త్రాగుమని చెప్పిన నమితాసహ్యతగలవాఁడై చీయని తొలఁగి పోవునుగదా ! అమితభోగము ననుభవించు దేవాదు లీలాటి దుష్ట జలము నపేక్షించుదురనుటకన్న మఱియొకదోషముగలదా ? దేవ ఋషిపితరులు మనయందుఁ బ్రేమగలవారగుదురా ? కానేరదు. విచారించ మనయందు ద్వేషముగల వారై మనలను బాధింతురనికూడఁ జెప్పవచ్చునుగాన నీ స్నానవిధిశ్లోకములు నమ్మఁదగ్గవి కావు. దాంభి కులచే వ్రాయఁబడినవికాని ఋషిప్రోక్తములు గావని నమ్మఁదగినది. ”

ఈరీతిగా శాస్త్రుతత్వానభిజ్ఞులగువారి ప్రలాపములుండును. కాని శాస్త్రుప్రమాణ్యాభిజ్ఞులగువారి వాదమును లెక్కించరు.

శ్లో॥ తస్మా ఛాత్మం ప్రమాణంతే కార్యకార్యవ్యవస్థితే॥ అనుగీతా
వాక్యముచే శ్రీకృష్ణపరమాత్మ యింద్రియగోచరముగాని విషయము
నుగూర్చి శాత్మమే ప్రమాణముగాని మన యుక్త్యాదులు పనికిరావని
చెప్పినట్లుగా నిరూపించబడినదికదా ! స్నానమువలన బాహ్యదేహ
శుద్ధత మనకు గ్రాహ్యమైనను నాంతరికాంతఃకరణశుద్ధ్యాదులు ప్రత్య
క్షములు గానేరవు. అనుభవజ్ఞులగువారిచే హేత్వంతరములవలన
నూపించబడుననుటకు సందియములేదు. ఊహించఁ బడకున్నను
శాత్మము చెప్పుచున్నది కనుక స్నానమువలనఁ బరమార్థోపయోగము
గలదని మనము నమ్మఁదగియున్నది. ఆశాత్మవాక్యములు చూపించఁ
బడినవి. అయితే నావాక్యము లెవరో దాంభికులు వ్రాసినారని
యనెదమనిన నిది ప్రాజ్ఞ సమ్మతముగాదు. స్నానము పరమార్థోప
యోగియనియు సీరితిగా వాచరించవలయుననియుఁ బ్రతిస్పృతియందును
జెప్పఁబడియున్నది.

పురాణేతిహాసాదులుగూడఁ జెప్పుచున్నయవి. అస్మృత్యాదులు
మహర్షి కృతములే. ఇతరులైనదాంభికులు వ్రాసి యాస్మృతులతోఁ
జేర్చినారనిన నమ్ముటకుఁ బ్రమాణమేమి కలదు ? మాకుఁదోచుచున్న
దనిన నిదిప్రమాణమగునా ? కలికాలమగుటచే సనాతన ధర్మముల
యందు శ్రద్ధలేక యవియాచరించుటకు సోమరులై స్వేచ్ఛావిహారులై
ధర్మదూషకులమైనఁ బరమార్థహీనులమగుదుమను వివేకము లేక
యిష్టమువచ్చినట్లు సర్వజ్ఞత్వాభిమానముచే బలుకుచుందురు. ఈపలు
కులా ప్రమాణములు ? “ శాత్మవాక్యము లీవిధముగా ధర్మాచరణ
చేయవలయునని చెప్పుటకుఁ దగిన యనుభవము గనుపించదు. మన
కనుభవానుకూలములై లోకికాచారవిరోధములేని శాత్మవాక్యములు
నమ్మఁదగినవే. అటులఁగాని శాత్మవాక్యము లెటులనమ్ముదు ” మనిన

నిది సరిగాదు. శాస్త్రాభిప్రాయమును గనిపెట్టుటకు మనము సమర్థులముగాము. విద్వాంసులగు మహానీయులకుఁ గొన్ని శాస్త్రవాక్యముల కభిప్రాయము తెలిసి యుపపాదింతురు. సామాన్యజనులకు శాస్త్రాభిప్రాయము గనిపెట్టుట దుర్ఘటము. సర్వజ్ఞుడగు పరమేశ్వరుఁడును దదన్ముగ్రహముచే సర్వమును దెలిసినఋషులును జీవుల కుపయోగముగా శాస్త్రమును జెప్పియున్నారు. ఆ శాస్త్రాభిప్రాయ మామహానీయులకే సంపూర్తిగా గుర్తగుచుగాని మనకుఁ దెలియఁబడదు. ఆమహాఋష్యాదుల కనుభవముచేఁ దాము గనిపెట్టి చెప్పిన విధులు ప్రజ లాచరించుటయందే యభిప్రాయముగాని తాము చెప్పిన శాస్త్రానుభవముగూడ నీనజలందఱికిని దెలుపుటయం దభిప్రాయములేదు.

శాస్త్రతత్వవేత్తలగువారు మనయభిప్రాయమును గొందఱు కొంత వఱకుఁ దెలిసికొనఁగలరు, కొందఱు తెలియకయుండవచ్చును, - గాని రాజాజ్ఞవలెనే మనయాజ్ఞ ననుసరించి మన వాక్యములఁబట్టి స్వధర్మాచరణగలవారై యందఱును దరించుటలో సందియము లేదని మహాఋష్యాదుల యభిప్రాయము. ఈవిషయమై తాకికదృష్టాంతమును గలదు. గవర్నమెంటువారు మనల హిందూలొప్పకారము పరిపాలన చేయుచున్నారు. హిందూలాయనఁగా మన ఋష్యాదులు చెప్పిన శాస్త్రపుఁబద్ధతయే ! ఆపద్ధతి ననుసరించి కొందఱు బుద్ధిమంతులు కొన్ని చట్టముల నేర్పఱచియున్నారు. ఆచట్టములయొక్క పూర్ణానుభవము వారికేకలదు. ఆచట్టములు పశ్చిమములని గవర్నమెంటువా రాచరణలోకిఁ జెట్టినారు. మనమందఱము నాచట్టముల కనుకూలముగా నడచుకొనుచున్నారము. ఈనడచుకొను జనులకందఱకు నీచట్ట మియనుభవముతో నేర్పఱుపఁబడినదని చెప్పుటకు సాధ్యమగునా? కాదు. గొప్ప లాజ్ఞానమును లోకజ్ఞానమును గలవారికిఁ గొందఱి కాచట్టముల యభి

ప్రాయము తెలిసియుండవచ్చును. అందఱికి ననుభూతముగాదు. కాని యనుభవములేనివారుగూడ నాచటమును వదలుకొని విరుద్ధముగా నాచరించుటకు వీలులేదు. చట్టము కనుకూలముగా నాచరించుట తీరవలెను. అటులనే మనకు శాస్త్రవిధుల యభిప్రాయము బోధపడకున్నను నాశాస్త్రవిధి ననుసరించి యాచరించఁదగినదికాని విరుద్ధవాదములచే మానఁగూడదు. అటుల మానుకొనిన నీశ్వరనిగ్రహసాత్తులై రౌరవాదిసరకకూపములఁ బొందుదురనుటకు సందియములేదు. శాస్త్రము చెప్పినటుల నాచరించుటయే మనపనిగాని శాస్త్రముచే జెప్పఁబడిన క్రియలు లోకానుకూలముగా లేవనుటగాదు. సర్వజ్ఞమూర్తులగు ఋషు లేయభిప్రాయముతో నటులఁ జెప్పియున్నారో. వారటులఁ జెప్పటచేతనే మనకుఁ దోచు తాకికవిరోధము లప్రయోజకములని యెంచవలెను.

ప్రకృతముగు స్నానవిధులుగూడ మహాఋష్యాదు లనుభవముచే లోకోపకారమును గనిపెట్టి చెప్పియున్నారగాన మనము పరమార్థలాభముకొఱకు పాదు చెప్పినరీతిని దప్పకుండ నాచరించుట ధర్మము. ఈ స్నానాంగముగు సంకల్పము లనుపయోగములనియు లోకవిరుద్ధములనియు దోచినను గొప్పదగు పరమార్థప్రయోజనము గలదని నమ్మఁదగినది. తాకికవిరోధములు శాస్త్రవిధుల నడ్డుకొనఁజాలవు. మన యుక్తు లుపయోగించవు. సర్వజ్ఞమూర్తులగు ఋషులకు మనమాత్రము లోకజ్ఞానము లేకపోలేదు. స్నానాంగములగు తర్పణాదులు దేవాదులు పుచ్చుకొనుటలేదు కాని యాజలముకు బహులుగా నమృతతృప్త్యజలప్రాప్తి గలుగునని నమ్మఁదగినది. వారిని గూర్చి మనుష్యులచే భూలోకమందుఁ జేయఁబడు హోమతర్పణాదులవలన వారి కెక్కువత్తృప్తి గలదనియు సాత్తృప్తిచే భూలోకమున జనులకు వర్షాదులచే సమస్తసృష్టివస్తువులను గలుగఁజేతురనియు

—శ్రీ బురశ్చరణసప్తమీవ్రతవిధానము శ్రీ—

కా॥ పుష్పాదిత్యుడటంచుఁ జేరుకొని యాభూదేవు లాభాస్కరులై
బుష్పా ద్యర్చితం జేయుచుండుటయు సంపూర్ణప్రవాదముతోఁ
బుష్పం దమ్మణిభద్ర భూమిపతిచేఁ బోకాగ్నగంజేసి త
త్పుష్పాంగిజ్ఞాపించుటాది పకలంబులై స్వీయవృత్తాంతములై
ప॥ కక్కాఁచించుటయు వాదలలిగి

౮౬౯
౮౭౦

కం॥ “ప్రేమాస్పృహ! నీకింక నేప్రాయశ్చిత్తముండ, నీనీవత్తం
బీసాటం దీసికొనిచను నీపాలిట బ్రహ్మహత్య నిలబడియుండెక,
తే॥ భూసురుండు క్షత్రియుండు జేరి మూవురును ద్విబాతులని స్మృతికాస్త్రవినత్తలులు వ
చించుదురు కాన క్షత్రియుఁడ్రుంచికట్టి యీవు బ్రహ్మఘ్నుండై తివిసీ ముకీల! ”

౮౭౧

ప॥ అని నిందించుటయుం బుష్పండు దుఃఖించుచు బ్రహ్మస్థానంబునుండి
ఒంలు వెడలె, నోరూయమాణుండగు నతని విలోకించి నాగద్రబ్రాహ్మణులు కొందఱు
కా॥ “సర్వజ్ఞప్రతిమండుగానిద్విజుఁ డీస్థానంబునం దుండె, దా

యుక్తి జేవులయింద్లలేని స్మృతిముఖోన్మేషింథము ల్లాసరా,
వీ స్వీంక్షింపుడువానిఁబ్రాజ్ఞులుకరం, జేదేనిసంకుర్చి యా
పూర్వాహార్యులువ్రాసినట్టిసుకృతు లోప్పధింపఁగంగల్గిడికే”

౮౭౪

ప॥ అని వాక్రుచ్చుటయుఁ బండశత్రమయ నొకబ్రాహ్మణుండిట్లనియె, ౮౭౫
తే॥ “ఏను స్కాందపురాణమం దెప్పడును బురశ్చరణసప్తమియటంచు రమణఁ జనుశ్చ
చుందును, బురశ్చరణముననుండిపోలె దాననుండియుఁ బోవుఁ బాతకము, నిజము,

కం॥ కానఁ బురశ్చరణాభిధమై నెగడిడి సప్తమిని మహాశ్రద్ధమెయి
దానొనరించును గావుత, మేనఁజూయమగును వెంటనే గూఢముగక,
తే॥ ఇనియునుంగాక తన్నేదినిశ్చయండె భటులచేతను నుడిభద్ర ప్రాణముల హ

౮౭౬

రించెగావున బాప మేతెంచునెడల దానికికే బాధ్యుఁ డాతండె తథ్యముగను,
తే॥ ఎవఁడు న్యాయాధికారియై వ్యవహృతింగల నిజమెఱుంగక నేరంబు నిర్ణయించి
నిశ్చలజెప్పున దాన సంసిద్ధమైనపాతకంబున కాలండే బాధ్యుఁ డరయ,

౮౭౯

తే॥ మఱియు నాతఁడై భూసురమధ్యమునను బ్రీతి నీతనికిచ్చి నావెండిచేసె
ననును వనియించె నాతని యర్థదేహి యాపకేకాక యెవరి కాయఘముచెందు ?
కం॥ అపకృతుండైయాతఁడుతా నపకృతిగావించెనుగద, నాపేతువునక

విపరీతముగాదిది, యింక సుపథముగ నె నిశ్చితంబు సుజ్ఞానులచేకే,
కం॥ కృతమునకుం దగుమాదిరి ప్రతికృతియును హింసమునకుఁ బ్రతిహింసనములై
గృతమైన దోషముండను, హితను యగును నుష్టు దౌష్ట్యవృత్తుండేత కనకా”

౮౮౦

ప॥ అనియిట్లువాక్రచ్చుటయు భూదేవులు

౮౮౩

తే॥ “అట్టాలగువో ద్విజోత్తమ ! యా పురశ్చరణసమాప్తయసప్తమి రక్షణ మీ వ

రాకునకు నీవు వాకొను, రక్షణ దానవలన సంకుద్ధుడయ్యెను వడి నితెండు” ౮౮౪

ప॥ అనిపలుకుటయుఁ జండశర్మ యతని కదివచియించె, నతెండు దాని నాచ
రించి యొక్కసంవత్సరమునకు గతకల్మషుండయ్యె” ననిన మునుల్లిట్లనిరి, ౮౮౫

అ॥ “ఆ పురశ్చరణాభిధమైనయట్టిసప్తమిని నెట్టివేశను సలుపవలయు ?

సలుపువేశను దానికి వలసినట్టి విధియదెట్టిది ? చెపుచుయ్య నిన్నరించి” ౮౮౬

ప॥ అని యిట్లు వాక్రచ్చుటయు సూతుండు

౮౮౭

తే॥ “రోహితాశ్వండుగ రూఢి నా మార్కండముని వచించెఁ బూర్వమునను దీని,

నిపుడు మిమ్ముఁగూర్చి యే వచియించెద, వినుఁడు శౌనకాదిమునులు! మీరు, ౮౮౮

ప॥ మార్కండమహామునిని హరిశ్చంద్రకుమారుండగు రోహితాశ్వండు డగ్గటి

కం॥ “తెలిసియొ తెలియకొ జన మియ్యలపై నొనరించుపాప మేమార్గమునకొ

దొలంగంగలవో యిందుక తెలుపంగదె నయమింద్ర ! తేజస్సంద్రా! ” ౮౯౦

ప॥ అనియడుగుటయు మార్కండేయుండిట్లనియె,

౮౯౧

అ॥ “మానసిక మొకండు మఱి వాచికము రెండు కాయకంబు మూఁడుగా న్నగుంబు

మూడువిధములుగను భువిలోన జనులకుఁ గలుగుచుండుఁజుమ్ము కాశ్యపీశ! ౮౯౨

కం॥ వాని వివాశనమునకై భూనాయక! మూఁడుపాయములుగల, వని నీ

కేనువచించెదఁ గర మవధానముతోఁ గూరుచుండి తప్పక వినుమా,

౮౯౩

కం॥ మానసమై యేపాపము మానవులకు సంఘటించుమహిఁ బశ్చాత్తా

పానంతర మదియుండదు త్మోనాయక! నిముసమేని సత్యంబిదిమా,

౮౯౪

అ॥ వాచికంబు వేగపడి యాచరింపక మది విమర్శచేసి మానవుండు

మానుకొనినయెడల మానెడి నయ్యది యర్కతేజ! రోహితాశ్వరాజ! ౮౯౫

ఉ॥ కాయకపాతకంబు ద్విజకాండమునొద్దకు నేగి చెప్పి యా

ధీయుతు లాజ్ఞ యిచ్చినవిధిం గృతనిష్క్రృతి యైయొ లేక భూ

నాయకుచే విమృష్టుడయి న్యాయ్యపుంబద్ధతిఁ ద త్సుశిక్షితం

డైయొ తొలంగఁద్రోసికొననాను యథార్థముగకొ మహీవిభూ ! ౮౯౬

౮౯౬

అ॥ సిగ్గుచేతి ద్విజులఁజేరి వచింపక రాజదండనంబు నోజనొంద

కనఁడు మేననున్న యేనస్సుతోడనే మాలు వానిశిక్షకుండు యముఁడె,

౮౯౭

కం॥ కావునఁ బాపాత్మకుఁ డిల జ్యోతిబుధులనడిగి వారియానతి యెటులా

కావిధిఁ బ్రాయశ్చిత్తము గావించుకొనంగవలయుఁ గడాయత్నమునకొ” ౮౯౮

౮౯౮

మ॥ అని యిట్లుచెప్పటయు రోహితాశ్వుండు

౮౧౯

అ॥ “అఖిలపాతకముల నవనయించుటకుఁగా నుపకరించు వ్రతము హోమవిధియొ

దానమో వచింపు దయఁ బురశ్చరణవిశిష్టముగ నఘముఁబాయుపాఠే, ౧౦౦

అ॥ అనుదినంబుమర్త్య డభిలకార్యములలో నలుపు నింతో యంతో కలువ మర్త్య

వానికన్ని టికిని వరుసఁ బ్రాయశ్చిత్తమాచరించుకొనఁగ నలవియగునె? ” ౧౦౧

మ॥ అనినవిని నెండియు మార్కండేయుండిట్లనియె, ౧౦౨

కం॥ “కలదు పురశ్చరణంబను కలవఘ్నప్రత మొకండు, గ్రహపతిహితమై

చెలఁగుఁ బురశ్చరణాహ్వామిళితంబై నట్టి సప్తమీతిథి యధిపా! ౧౦౩

అ॥ ఆచరింపఁబడిన యద్దానిచే మేనఁజెలఁగుచున్న యట్టి చిత్రభానుఁ

డపనయించుఁ బ్రాగ్భవార్జితపాపంబ, యేతదుద్భవాఘ మేమిలెక్క, ౧౦౪

కం॥ కావున నేనాత్మచ్ఛిన్న యావిధమునఁజేయఁగడఁగుమీ నరనాథా !

తానక దేహమునంగల యావత్కలుషమున భుక్తుడవమ్యును నేగ్గ” ౧౦౫

మ॥ అనవుడు రోహితాశ్వుండు ౧౦౬

కం॥ యమివర ! పురశ్చరణసప్తమి యేవిధిచేతఁజేయవలయునో మఱియున్

శ్రమమన కని నలుపందగు సమయంబెదో యానతిమ్ము శ్రీవశింతు లలిన్”

మ॥ నావుడు మఱియు మార్కండేయుండిట్లనియె, ౧౦౭

అ॥ “మాఘశుక్లసప్తమీఘస్ర మర్కవాసరసమేతమగుచుఁ బరగు నెడల

మకరరాశిలోన మార్తాండుఁడుండఁగా నావ్రతంబుఁజేయనగును రాజ ! ౧౦౮

శ్లో॥ పురశ్చరణకృత్యాయాం సప్తమ్యాం దివసాధిప !

ఉపవాసం కరిష్యామి అద్య త్వం శరణం మమ ౧౦౯

తే॥ అనెడిమంత్రంబు జపించి యరుణుపాడుపుకంఠేఁ బూర్వమ పలుదోమి యధిక

బలితపావండజనములఁ బలుకరింపకుండ నుండంగవలె నాఁ డహో నృపాల! నిష్ఠఁ

తే॥ అంత నపరాన్న సమయమం దధికభక్తి స్నానమొనరించి శుభ్రవస్త్రములుధాల్చి

చిత్రభానుని వ్రతమను సిద్ధపఱచి దానికిం బూజగావింపఁడుగు ధరేశ ! ౧౧౦

సీ॥ మఱి పతంగాయ నమయిని పాదములను మార్తాండయని జానుమధ్యమునను

దివసనాథాయని దీప్తగుహ్యమునను ద్వాదశాత్మాయని త త్సునాభి

పద్మహస్తాయని బాహువులను దీప్తదీధితేయనును హృద్విభయండుఁ

గచులాభయం మమ గంతంబు తేజోమయాంజయం మమ మస్తకాంతరమున

పాదమూదిగ శిష్యపర్యంత మిట్లు రక్తపుష్పంబులను సమర్పకముచేసి

విధియుతంబుగ ధూపంబువేసి యవల సెలమిం గప్పురహారతి నీయవలయు,

కం॥ ఎట్లునివసముచేతను బిట్లుగజుట్టంగఁబడిన పృథుపాత్రిములూ

నెట్లుని బెల్లపుటన్నము నొట్లుగ నై వేద్య మవల నొసఁగఁగవలయున్,

అ॥ ఎట్లుదారములను నెంతయు వింతగా వత్తిఁజేసి తెల మెత్తిపోసి

వేడ్కతోడ తోతవెలిగించి యారా రికంబొసంగవలయు డ్మోతలేక !

తే॥ శంఖముననుండి యుదకంబు సంగ్రహించి సప్తమము రక్త చందనసంయుతమున

నాచరించి యథావిధి సర్వమియవలయుఁ దదనంతరంబున వసుమతీ! ౯౧౩

కం॥ “తెలిసియొ తెలియకా నాచే నలుపంబడియున్న యట్టి సకలాశ్రములున్

దొలగింపు మర్మముంగొని బలుప్రాయచ్చిత్తమిది దివాకరదేవా! ” ౯౧౪

కం॥ అనియిటు సూర్యుం బూజితునొసరించి యనంతరమున మర్వీసురపూ

జన మాచరింపవలయును ధనుముగఁ బాపములేవగంధాదులచే, ౯౧౫

అ॥ కుడువఁబెట్టి శక్తికొలఁది దక్షిణనిచ్చి తృప్తఁజేసి యవనిదేవునిట్లు

పుచ్చుకొనఁగవలయుఁ బో పంచగవ్యంబు కావసుద్ధికొఱవఁగాను దాను

అ॥ తోసిలాగ్నియంత నానూర్యభగవానునంక నిశ్చలముగఁ బఱపిద్వప్తి

పక్ష్యమాణమంత్రపరమును బఠియింపవలయు కోపితాన్యవసుమతీంద్ర! ౯౧౬

త్తో॥ “ఇదంత్రతం మయాదేవ గృహీతం పురతః

అవిష్ణుం సిద్ధిమాయాతు ప్రసాదాత్తవ భాగ్యవ, ” ౯౧౭

అ॥ మాఘమాసమాది మాతృపదజేవున కావిధమునఁ బూజయాచరించి

ఫాల్గునాది పుష్కపర్యంత మట్లులే చేయుచుండవలయు క్షీతిహిదోజ! ౯౧౮

అ॥ కుందకుసుమపూజ గుగ్గులుధూప మన్నము నివేదనంబు వినులగోమ

యంపుఁ బ్రాశనంబు నర్హంబులయ్యెడి ఫాల్గునంబులోనఁ బాధివాగ్ర్య! ౯౧౯

తే॥ వైశ్రమంబున సురభిచే బరిపి పూజ గుణిక నైవేద్యమునుబెట్టి కోరి నర్హ

రసముతో ధూపమునువేసి కహిం గుళోదకమును బ్రాశనమొనరింపఁ గలుగు శుద్ధి,

కం॥ మోదుగుపూలం బూజయఁ గాదనక నివేదనంబు కలు మారసంబున్

గా దధి ప్రాశనమొనరించి యీదగు వైశాఖమునను స్మృతేధూపంబున్, ౯౨౦

కం॥ కలిగొట్టుపూలచేతను బెలుచన పూజంచి పేలపిండి నివేదిం

చి లలిం గపిలాఘృత ముత్కలికం బ్రాశనముచేయఁదగు త్యేష్ఠమునన్, ౯౨౧

అ॥ అవిసెపూలం బూజ యగరున ధూపంబు నయలధారకను నివేదనంబు

నలిపి ఘృతమొ మధువో యెలమి నానూర్యమాసమునఁ బ్రాశనంబు జయపవలయు,

అ॥ కడిమిపూలఁ బూజగావించి దగరపుంబొగల నెగయఁజేసి మోదకములు
 లలి నవేదనంబునలిపి గోమయజలాశనముచేయవలయు శ్రావణమున,
 తే॥ జాజిపూవులచేతఁ బూజనముచేసి నఖిసముదూత్రైధూప మెంతయును వేసి
 పాలు నై వేద్యమొనరించి భాద్రపదములోనఁ బాలనై త్రావనాఁ దానుగూడ, ౯౨౯
 తే॥ ఆశ్వయుజమాసమందున నంబుజములఁ బూజి ఘృతపూరి నై వేద్యమును బొసర్చి
 కుంకుమంపుఁబువుం బొగకుక్షోవిధించి కప్పరము ప్రాశనముచేయినొప్పు ధూప!
 కం॥ తులసిం బూజ నివేద్యము కలకంఠయఁ బొగకు రమ్యకాసుంభికముకొ
 వలయు లవంగప్రాశన మల కార్తికమాసమున పుహావీరవృషా ! ౯౩౦

తే॥ గుంటగలిజేయపూవులు గుడము వేటి వేడ్క నర్చనధూపనై వేద్యములకు
 నోలి సువయోగపఱచి కంకోలభోక్త కావలయు ముగ్ధశిరమున గవ్వారీంద్ర !
 కం॥ శతపత్రకచేఁ బూజన మతులితసహజంబు ధూప మల పాపమునకొ,
 దతకుమ్మలి నై వేద్యం బతిబల ! ప్రాగుక్తమెల్లఁ బ్రాశ్యమృగుఁబో,
 తే॥ ఇట్లు పండ్రెండుమాసంబు లినుభవించి యంతఁ దనయింటనుండిన యర్థమందు
 సరిగ నాఱవభాగంబు సర్వపాపశుద్ధికై యాయవలయు ధూనుయన కధిప!
 కం॥ తరువాత శక్తికొలఁదిగ ధరణీసురవరుల కన్న వాసముగూడకొ
 జరుపునది, యిష్టిధము భొక్తురస ప్తమిఁజేయఁ దోలఁగని సకలాభుములుకొ”
 న॥ అయిట్లు ముగ్ధుండేయఁడు రోహితాత్మవనకుం జెప్పినచొప్పునఁ జండ
 శర్మ పుష్పవనకుం జెప్పటయు సతండును దద్వైతం బాచరించి నిజస్వహంబునఁగల స్వస్థ
 రజతంబులను నితరంబునను నాఱనపాలు సుమర్పించె, నావిత్తభాజనంబు నాగర
 బ్రాహ్మణులు తిలకించి ౯౩౬

—: సూర్యనరమునఁ జండశర్మాదులు బ్రాహ్మణాగరు లగుట. —

అ॥ ద్రవ్యలోభమునను దక్కటిధూమిదేవులఁ దిరస్కరించి పుష్పవనకు
 తానె వెద్దయగుమఁ బూని ప్రాముఖ్యైక్తున్మఁజేసెఁ జూడుం జిద్ధమతులు !
 ఉ॥ అవపాలు తద్దనమునగురు గ్రసించినవాఁడుగాన నీ
 వీటిది బాహ్యభూతుఁడెక, వీనిగృహంబునలేగి యన్నముకొ
 నీరముఁ బుచ్చుకొన్న యవినీశులఁ జాట్టరికంబుఁజేయు న
 వ్యూరును నేటినుండి కులబాహుళ్యుగా గణనీయులెంతయుకొ”
 న॥ అని సమయంబుచేసి స్వనిశేతనదుల వేగుటయుఁ జండశర్మ పుష్పమద్యే
 ౯౩౭

కం॥ “ ఈయర్హిసురులందఱుఁ బ్రాయశ్చిత్తమునకిష్టపడుటనె నీకేఁ

జేయించినాడె, నైనను శ్వాయమే ననుఁ బతితుఁడేసివారలు వీరల్, ౯౪౦

అ॥ కాన మండు నిష్పకలలోనఁ బడి నేను వేగఁ బ్రాణములను విడుచువాడె,

స్వజనులందఱిని విసర్జించి బ్రదుకుట కెంతమాత్ర మింక నిష్టపడను” ౯౪౧

వ॥ అని వాక్రుచ్చుటయుఁ బుష్పండిట్లనియె, ౯౪౨

ఉ॥ ఇందులకై విచారపడ కీవు ద్విజోత్తమ! భూమిదేవతా

బృందము ద్రవ్యలోభమున నెగ్గినరించినవారు నీకు, వా

రందఱు నెంతవిత్తమును యాచనచేతురొ యంతయిచ్చి నిక

జెందినయట్టి నింద్యతను శీఘ్రమపావెద, నీర్వయాపెదక” ౯౪౩

వ॥ అనియిట్లు వాక్రుచ్చి సత్వరంబుగా బ్రహ్మస్థానంబునకుఁబోయి ౯౪౪

కం॥ ధనలోభంబునమీఁదలు ననుఁగూరించి చండశర్మనామకుఁడై నిం

దనుమోపితి, రటుగావునఁ గొనుఁడీ ధనమిత్తు మీరుకోరినయింక” ౯౪౫

వ॥ అనుటయు నాగరభౌహ్మణు లెల్లరుం గను లెఱ్ఱుఁడేసి ౯౪౬

కం॥ “ చీ చీ పాపాత్మా ! నీ వాచాదోషమున జిహ్వ వ్రయ్యలగును బొ,

మ్యాచండశర్మ సవిధిగఁ బాచిత మొనరింపకునిక బాహ్యుండయ్యెక, ౯౪౭

కం॥ ఒక్కండె ప్రాయశ్చిత్తము నెక్కుదు నొనరించి యితఁడు నింద్యుండయ్యెక,

బెక్కురుబ్రాహ్మణులకుఁగా కొక్కనికిం పాచితంబు నొనరుపవశమే, ౯౪౮

అ॥ ఈయ కార్యమునకు నెల్లపురాణముల్ స్మృతులు ధిక్కితమున్ లితనిచేత,

భిత్తమునకు నితని వెలిచేయ దానికి మొగమువాయలేదు మూర్ఖ ! పాము.

కం॥ ప్రాయశ్చిత్తము నలుగురుధీయుతులను గలిపికొని విధింపఁగలెనం

చాయా స్మృతులు వచింపఁగఁ జేయింఁచెనితం ఛొక్కండె శ్రేష్ఠుడననుచుక,

అ॥ కాన యుష్మదేయకల్మషమంతయుఁ చచ్చి యితనియొడలు చొచ్చనిపుడు,

దానఁజేసిమేము పూని బహిష్కారమును విధించినాము చనుమిఁకీవు, ౯౪౯

వ॥ అనినచించి స్వనికేతనంబులకుఁ జనుటయుఁ బుష్పం డింటికేగి

కం॥ “ ఎందఁకపాపాసింపదొ యందఁకం బ్రజకు సిద్ధి యలవడ, దటుగా

నం దద్ద పాపాసింపెద నెందుఁ గృతఘ్నుతకు స్థానమేర్పడకుండక” ౯౫౦

వ॥ అనినిశ్చయించి సత్సమీభాషువాసరంబురాఁ బుష్పానిత్యునకు నూటయెని

మిది ప్రదక్షిణంబులానరించి నిజాంగములు శత్రుంబున ఖండించి వీతిహోత్రంబున

వ్రేల్చికాయశేవంబుచేఁ బూర్ణాహుతిం బొనరింపఁబోవుటయుఁ బూష ప్రత్యక్షమై

అ॥ “ పుష్ప ! సాహసమును బాసరింపకోయి నీయెడఁ బ్రసన్నుడైతి నిపుడు నేను,
మరల నీకు నేమివలయునో చెప్పకొ, మ్మిచ్చిపోవువాడ నీహితమును ” F౧౪

వ॥ అనివాక్రుద్దుటయుఁ బుష్పుండిట్లనియె, F౧౬

తే॥ “ ఔనుఁ శ్రేష్ఠుడైఁటి చండశర్మ నాగరబ్రాహ్మణులచేత నానిమిత్త
మై బహిష్కృతుడయ్యె నాయనను వారితో సమానునిజేయు మోతోయజా ప్త

తే॥ శాస్త్రముంజూచియేనాకు శ్రద్ధతోడఁ బాచితంబొసరించె నాబ్రాహ్మణుండు,
అట్టులెనను వెలిపెట్టి రకట యతని నందఱుంగూడి యసహిష్ణులగుచువారు ”

వ॥ అనపుడు సూర్యభగవానుండు F౧౯

తే॥ “ నాగరబ్రాహ్మణుం డొక్కడే గరిష్ఠుఁ, డతనినుడి కన్యధాచేయ నలవిగాదు,
అందఱును నేకమై పత్ని-వట్టిమాట యన్యధాయాచరింపంగ నగునె వశము, F౨౦

అ॥ అగునుగాక, యీతఁ డవని బ్రాహ్మిండ్లన భ్యాతినంది కరము పూతుడగును,
నితనిసుతులుగూడ నెంతయు విభ్యాతి రాజమాన్యులగుచు రాజిలుదురు,

అ॥ ఇతనిచుట్టములను హితులును నిట్టిరే యై చరించువాడ లవనియెల్ల,
మత్స్రసాదమనను ద్వత్స్రత్సవయశము నవ్రణంబగును ధరామరేంద్ర ! ” F౨౨

వ॥ అనిపలికి యంతర్ధానంబుఁజెందుటయుఁ బుష్పుఁ డక్షతాంగుండై చండశర్మ
యింటికరిగి వివస్థ వదనంబుననుండు నతని విలోకించి F౨౩

—: నా గ రే శ్వ రో త్ప త్తి: —

అ॥ “నీనిమిత్తముగను నేఁ దనుత్యాగంబుజరుపుటకునుగూడ సమ్మతించి
సరసిబాపు సుప్రసన్నుని గావించుకొన్నవాడ, మెప్పుగన్నవాడ, F౨౪

శా॥ నీపాతిత్వము తత్కృపాబలముచే నేడేఁ తొలంగుంజుమి,
నీపుత్రుల్మాద్యలైన నీకులజులుకొ నిన్నోలి యీనాగర
ఔషీయుపభుగాళికంఁ బె ఘనులై సంతృప్తినుం, ద్రందుచే
నా పుణ్యంపు సరస్వతీనదితటంబందుండు లేలేమ్మికక F౨౫

ఉ॥ ఉండుట కొక్కయోశ్రమము యోగ్యముగక రచియించి యందు నీ
యండను నేన యుండఁల, నగ్గలపుకధనముండెనాకు, నీ
దండవసించునందతని దప్పక పోవణసేతుఁ గాన నీ
కుండిన మానసజ్వరము నో ద్విజనర్య! త్యజింపుమి యింకక ” F౨౬

వ॥ అనిన విని చండశర్మ పుత్రపౌత్రబంధుసమన్వితంబుగా నగరంబుఁజూటివచ్చి
నమస్కరించి కనులవెంట నీశ్యుగార్చుచుఁ బుష్పుండుడి యుత్తరాభిముఖంబుగ

బోయి సరస్వతీ దక్షిణతీరంబున బంధువులుం దానును నివసించి, రాయనకు సగరమున నుండునప్పు డిరువదియేడులింగంబుల నీక్షించిననగాని భుజింపనని దీక్షయుండెడిది, దాని స్మరించి రేయింబవళ్ళును హృదయంబు దహియింపబడ సరస్వతీనదిని స్నానమొనర్చి నమోతంబుగాఁ బ్రతిలింగంబు పేరుండెప్పుడు వేలువేలి మడతీరచుత్తరంబు జపించుచుఁ బ్రత్యహంబును బంచాంగులశతకర్దవంబున నుండునదియేడులింగంబు లొనరించి పుష్ప ధూపానులేపనంబులం బూజించి దుస్సితమైనను సుస్థితమైనను శివలింగము కదలింపఁగూడ దని వానివూడనే మఱువాడు సప్తవింశతిలింగంబులు సుస్థింపఁ గొంతకాలంబునకు గర్దవపర్వతంబగుటయు నతనిభక్తి శివుండు సంతృప్తుండై భూమిం బగుల్చుకొని లింగ మామంబున దగ్ధునందిచ్చి

౯౬౭

అ॥ “చండేశ్వర్య! నీమనద్భక్తికిని మెచ్చుకొనినవాడఁ బ్రీతి నెనసినాడఁ,

గాన నేటికొనడి కడుశ్రద్ధ నీలింగమునకుఁ కిధియత్ముగఁ బూజజరుపు,

౯౬౮

తే॥ సప్తవింశతిలింగముల్ శ్రద్ధతోడఁ బూజనేయంగఁ గల్గెడి పూర్ణగులము

గలుగునీ, కన్యలైనను కలుపనిట్లు కలుగుఁ దత్కల, మిఁక నేమిగలదు నెప్పు ”

— * పుష్పండు నాగరాదిత్యుల బ్రతిష్ఠించుట * —

మ॥ అని యదర్శనంబుఁజెందుటయుఁ జండేశ్వర్య తల్లిలింగంబున కాలయంబుగట్టించి పగరస్థలింగంబుల పత్రికృతినుగుట నాగరేశ్వరాఖ్య నర్చించి నెద్దకాలంబునకు విమా నారూఢుండై శివలోకంబుఁజేరఁ, బుష్పండును దత్తీరంబునం దాదిత్యుల బ్రతిష్ఠించి పూజించి యాదేవుండు దగ్ధునందిచ్చి మఁబు నేడుమనుటయు

౯౭౦

తే॥ అల చమత్కారపురమునం దలరునట్టి నీమ పండ్రెండమాస్త్రులు నిర్జరులకుఁ

బూజ్యముల, వానిబూజించి పొందుగులము పొందవలె నీ భవన్మాస్తిపూజకుండు,

తే॥ ఆలయంబునగట్టించి యందు సగరసంస్థితములకుఁ బత్రికృతినలిపియుంటి,

దీన నీమూర్తి నాగరాదిత్యసంజ్ఞ ఖ్యాతినలునుగాక లోకమున జేవ ! ”

౯౭౧

మ॥ అనిప్రాశ్నించుటయు నాదేవుండు వల్లెయని యందర్హి తుండయ్యె, సంతఁబెద్ద యుంబ్రొద్దునకుఁ బుష్పండును నిమానచుధిరోహించి సూర్యలోకంబునకరిగె” ననవని చుటయు

కం॥ నిద్విత్యైవితాదినిఖిల సద్విద్యావద్విజాగ్ర్యగమవాదమహా

హృద్వాంఘానంపూరణగద్వాద్యవనిపాలకప్రతిరువిభూ !

౯౭౪

గ ద్య॥ ఇది శ్రీ...జానపాటి పట్టాభిరామాభిధానసమాంధ్రీకృతింబగు

స్కాందమహాపురాణాంతర్గత నాగరఖండంబున మన్తాశ్వాసము.

ద య చే సి

మీమిత్రులకు చూపి ప్రోత్సహముచేయుడు.

తైత్తిరీయ స్మార్తబ్రాహ్మణ నిత్య కర్మాష్టకము.

విద్యారణ్యభాష్యము ననుసరించి వ్రాయబడిన

టీకాతాత్పర్య స్వరసహితము.

గాయత్రిగంగులపటముతో సాదా అట్టలైండు

౨-౮-౦

డిటో మేలులైండు 3-౦-౦

డిటో లైబ్రరీయడిప్

౪-౦-౦

ఇదిపఱచు ౪౦౦౦ గ్రంథములు పెలుసునవి. (3 వ కూర్పు ఇప్పుడే సిద్ధమైనది.)

పీఠికయందు ౪౮ సంస్కారములుగూర్చియు ౪ వేదములను షడంగములగూర్చియు, సంవత్సర, ఋతు, మాస, నక్షత్రాధి, నక్షత్రములనుగూర్చియు సప్తమాణముగ వివరింపబడియున్నది సంధ్యావందన, బోపాసన, వైశ్వదేవ, బ్రహ్మయజ్ఞ, దేవతార్చన, అతిథిపూజాదుల వివరములయు ధర్మశాస్త్రప్రమాణములతో సతాత్పర్యముగ నిందు వ్రాయబడియున్నది.

దీనియందుగల కొన్ని ముఖ్యలిషయములను వ్రాయుచున్నాడను:—

౧. శ్రుతిస్మృతి పురాణాచమనవిధానము	౧౩. ప్రాయశ్చిత్తపాసనము
౨. పూజాయామముచేయవలసినరీతి	౧౪-౧౬ సమిదాధాన, సమిధారోపణ, సమ
౩. సంకల్పవిధానము	స్య పక్షహోమాదికము
౪. సంవత్సర, అయన, ఋతు, మాస, తిథి, నక్షత్ర, యోగ, కరణ, వివరము	౧౮. బ్రహ్మయజ్ఞ ప్రకరణము
౫. స్నానప్రకరణము	౧౯. బోధాయనసూత్రోక్తదేవతార్చనము
౬. త్రికాలసలధ్యావందనము	౨౦. పురుషసూక్తవిధానదేవతార్చనము
౭. వస్త్రధారణవిధి	౨౧-౨౬ సూర్య, గౌరీ, కృష్ణ, శివ, గణపతి, రామాస్తోత్రకతనామములు
౮-౧౦ ఊర్ధ్వపుంధ్రశస్త్రధారణవిధులు	౨౭-౨౮. వైశ్వదేవము అతిథిపూజ
౧౧. బ్రహ్మచారులు చేయవలసిన విధి	౨౯-౩౦. సాలగ్రామ, శంఖ, తీర్థ ప్రాశనవిధి
కార్యము	౩౧. గురుధ్యానము
౧౨. గృహస్థులు చేయవలసిన బోపాసనవిధి	౩౨. సూర్యోపసానవిధి

33. ఆత్మయజ్ఞము, 3౪. సానీపాకము	3౫. సూర్యచంద్రగ్రహణహోమములు
3౫. సానీపాకపరిత్యాగ పాఠ్యాశ్చిత్తము	౪౦. భోజనవిధి
3౬ విభురన్వేషణము	౪౧. ఋగ్వేదాంతర్గత మహాసౌర మంత్రం
3౭ సుమత్రానము	పాతము మొదలగు విషయములుగలవు.

ఆభిక్రమస్త్రములు.

సస్వరాంధ్రప్రయోగము, టీకాతాత్పర్యసహితము. వెల ౧-౪-౦

విద్యార్థ్యభ్యాసము ననుసరించిప్రాయబడిన టీకాతాత్పర్యములుగలవి బ్రాహ్మణులందఱును అత్యవశ్యకములగు ధర్మశాస్త్రవిషయము లనేకములు పరిశీలించి సప్రమాణముగ ప్రాయబడినది.

శ్రాద్ధభేదములు, ఉపవీత పాశ్చీనావీతనిమిత్తములు, నిమంత్రణవిధి, నిమంత్రణార్హ బ్రాహ్మణులు, శ్రాద్ధమునందు వాడతగినవారలు, ఫలములు, తగినవారలు, స్త్రీలు మున్నగువారలు శ్రాద్ధము పెట్టవలసినప్పుడు చేయవలసినరీతి, కర్తవ్యముకొనదగిన విషయములు, భోక్త తేలుకొనదగిన విషయములు, పితృపాకశేషభోజనము, శ్రాద్ధాంగ తర్పణము మున్నగునవి వివరముగ తెలుపబడినవి. శ్రాద్ధవిధానము వైదికము కాదనెడివారి వాదమిందు నిరాకరింపబడినది అన్న నూక్త, అధిశ్రవణ, పురుషనూక్త, పాఠ్యాశ్చిత్త పాసన, ఔపాసన, సమిధారోపణాది సకలవిషయము లనేకము లింగగలవు.

3. తీర్థశ్రాద్ధమహాలయవిధులు:—సస్వరాంధ్రప్రయోగము ౦ ౧-౨-౦
వైరండుగ్రంథములకలిసి కలికోబైండుచేసినది ౨-౪-౦

౪. సూర్యసమస్కారమంత్రములు:—ఋగ్వేదాంతర్గత మహాసౌరనూక్త సమన్వితము. విహికాముష్మికములయందు ప్రత్యక్షఫలప్రదములయి అందఱిచేతను “ఆరోగ్యం భాస్కరాదిచ్ఛేత్” అను ప్రమాణము ప్రత్యక్షఫలముగా అనుభవించుటకు చున్న యాహంత్రసమూహము అందఱును అత్యవశ్యము. వెల ౦-౪-౦

౫. విఘ్నేశ్వరపూజా పుణ్యాహవాచనములు:—సస్వర, ఆంధ్ర టీకా తాత్పర్యసమన్వితములు, విశ్వసనపూజనయుగలను. వెల ౦ ౪-౦

౬. మంత్ర పుష్పత్రయము:—దేవాలయాదులయందున్న బ్రాహ్మణసభలుచేరి నతావులయందున్నా తిప్పక అందరిచేత తిం' బడిచున్న “౧. సహస్రశీర్షందేవం; ౨. యోహంపుష్పంవేద; 3. జాతవేదసే ను నామసోమం” అను ఈ 3 మంత్రపుష్పముల యందు యెంతయో గూఢాభిప్రాయ మిమిడియున్నది. భగవంతునియొక్క విరాట్పురుష విభూతివర్ణనము, ఉపాస్యస్థలవిశేషవర్ణనము, సకలవిధదేవతాస్వరూపవర్ణనము, సృష్ట్యాదియందుగల భగవద్విగూఢవర్ణన మెంతయో వర్ణింపబడినది. ఇట్టిమంత్రములయందే మెరింగి తిండిన కలుగు హృదయానందము అనుభవైకవేద్యము. ౦-౪-౦

2. సంధ్యావందనము:—ఆచమన, పాణిచాయామ, సంకల్పములనుగూర్చి ఆతివిపులముగ సీతకయందు దాదాపు ౧౬ పుటలయందు వివరింపబడియున్నది. మూలము ఆత్మవిద్యావిలాసమున్నగుదు. వెల ౦.౪-౦

౩. సదాచారము:—సాంధ్యతాత్పర్యము. సూర్యోదయమున లేచినది మొదలుకొని రాత్రిశయనించువరకు చేయవలసిన సకలవిధులు, ధర్మశాస్త్రవైద్యశాస్త్రప్రమాణ సచనములతోపాటు ఆయావిషయముల నాచరించుటవలన కలుగు మేలు, లేదా నివలనకలిగెడుకీడు మున్నగునవి సుస్పష్టముగ ఇందు వివరింపబడినవి. దాదాపు ౨౦ దేవతలయొక్క పాత్రస్మృతినిర్ణయములు, దంతధావనకాష్టములు, తద్గుణములు. స్నానార్హజలవిచారము. భోజ్యాభోజ్యసదార్థవిచారము మున్నగు ౪౦ విషయములుగలవు. సౌరసూక్తములు, రాత్రిసూక్తము. గణపతి. బృహస్పతి. విష్ణుసూక్తములు ఆత్మయజ్ఞము మొదలగునవి తాత్పర్యసహితముగ గలవు. వెల ౦.౮-౦ కలికోడై ౧-౧౨-౦

౪. స్నానమంత్రములు:—ప్రతిపదాంధ్రీటీకాతాత్పర్యసమన్వితము-౩-౦

౧౦. సమాధర్మిణీచర్య:—టీకాతాత్పర్యసమన్వితము. వాత్సన్యాయనకృత కామశాస్త్రమునందుండి సంగ్రహింపబడినది. స్త్రీలు వారి ప్రవర్తనము, వారు చేయవలసిన గృహపరిపాలనము, దాసదాసీజనములయందు భర్తృబంధుమిత్రులయందు మెలగవలసినరీతులు మున్నగునవి గలవు. ౦-౪-౦

౧౧. పైతృమేధికప్రయోగము:—ధర్మశాస్త్రకారికాసమేతము. యజుర్వేదపైతృమేధకర్మకు సంబంధించిన విషయమంతయు ఉటంకింపులలేకుండా అన్నివిషయములు తేటగా దీనియందు వివరింపబడియున్నవి. ౨-౮-౦

౧౨. ఋగ్వేదాపరప్రయోగము:—సస్వరము ౧-౮-౦

౧౩. నిత్యకర్మావళి పరిశిష్టము:—సముద్రస్నానవిధి, సూర్యనమస్కారము త్రములు, సూర్య చంద్రగ్రహణహోమములు మున్నగు ౧౦ విషయములు శస్త్రరాంధ్రప్రయోగముగ ఇందు వివరింపబడియున్నవి. ౦-౪-౦

౧౪. సనత్కుజాతీయము:—శంకరభాష్యాంధ్రీ టీకాతాత్పర్యములుగలది. సనత్కుజాతులవాకు ధృతరాష్ట్రునకుపదేశించిన తత్వోపదేశమిందుగలదు. ౧-౦-౦

౧౫. లావణ్యమయి:—సులభశైలిలో వ్రాయబడిన సంస్కృతనవల. ౦-౪-౦

౧౬. సర్వ వేదాంత సిద్ధాంతసారసంగ్రహము:—శంకరాచార్యకృత వేదాంతగ్రంథరాజము ఆంధ్రీటీకాతాత్పర్యసమన్వితము. ౨-౮-౦

౧౭. ఆర్యధర్మప్రత్యక్షఫలబోధిని:—నిద్రలేచినది మొదలు రాత్రిశయనించువరకు మనము చేయవలసినవిగా శాస్త్రములందు విధించిన ఆహ్నిక విధులనలన మనకు లుగు ఆరోగ్యభాగ్యము మున్నగు సకలవిషయములు యుక్తియుక్తముగ సప్రమాణముగ తేటతెలుగుతో తెలుపబడినది. ౧-౦-౦

౧౮. కైవల్యనవనీతము.

కనుపత్రి. వేంకటర్ణామ శ్రీవిద్యానందనాథ విరచితము.

టీకాతాత్పర్య విశేషార్థ సమన్వితము. ౫-వ ముద్రణము.

తత్త్వబోధప్రకరణమును మొదటిభాగము కలిక్తోబైండు	౨-౮-౦
సం దేహనివారణమును రెండవభాగము	౨-౦ ౦
రెండుభాగములు చేర్చిన ఒకేసంపుటము	౪-౦-౦

స్త్రీలు, బాలురు సాధారణ జనులుకూడ గ్రహించతగినంతటి సులభశైలిలో జన్మసూత్రములు, గీతాభాష్యము, ఉపనిషత్తులు మున్నగు వేదాంతగ్రంథ సముద్రమునుమధించి సకలవిషయములు మొదటిప్రకరణమునందు తత్త్వబోధమునుపేరుతో మనస్సునకు నాటుటకయి దృష్టాంతరూపములగు కథలతోబోధింపబడియున్నవి. వేదాంతగ్రంథములందింత ప్రచారముగల గ్రంథరాజము మఱొకటిలేదు ఇట్టి యత్యుపయోగగ్రంథమగుటచేత ఇదివఱకు రహస్యాయములు ముద్రింపబడి ౮౦౦౦ (ఎనిమిదివేల) గ్రంథములు లోకమున వ్యాపించియున్నవి. దారేషణ, ధనేషణ, పుత్రేషణ మున్నగువిషయములనుగూర్చియు, శ్రీచక్రనగర వర్ణనమునుగూర్చియు, మహావాక్యములనుగూర్చియు వ్యాసినవివరముచదువుటకు హృదయంగమమైయుండును.

సం దేహనివారణమును రెండవభాగమునందు ఆచార్యుఁడు తత్త్వబోధజేసినతర్వాత ఆయుపదేశించినవిషయమును శిష్యుఁడుమనముచేయుచుండగా అతనిబుద్ధికి తోచిన సం దేహములను ఆచార్యుఁడు నివారించుటయే ప్రధానవిషయము.

౧౯. త్రివర్గప్రదీపిక:—గర్భ కాండ, అర్థ కాండ, టీకాతాత్పర్య విశేషార్థములుగలది. 'కురళి' అనుగ్రంథమునకు తెలుగు భాషాంతరీకరణము. 3-౮-౦

డిటో అర్థ కాండముమాత్రము ౨-౦-౦

౨౦. గోత్రప్రవరసంగ్రహము:—బ్రాహ్మణవంశమునందు జన్మించినవారందఱకు గోత్రములనుగూర్చియు ప్రవరలనుగూర్చియు తెలిసికొనుట అత్యవశ్యకము. వేయేల! యీవిషయము నెఱుంగనివానిని బ్రాహ్మణుఁడని సాధారణముగ చెప్పఁజాలము. గోత్రములనిననేమి? ప్రవరలనిన యేమి? గోత్రఋషులకు ప్రవరఋషులకుగల సంబంధమేమి? యేయేగోత్రములవా రేయేగోత్రములందు జన్మించినవారినిపరస్పరము వివాహసంబంధముచేసికొనగూడదు. మున్నగు అనేకవిషయములు సప్రమాణముగ నిండుగలవు. ఆపస్తంబ, బోధాయన, ఆశ్వలాయన, వెఘానస, కాత్యాయన, లోగాక్షి, హిరణ్యకేశియ, గృహ్యసూత్రములను, మత్స్యపురాణమును అనుసరించి దాదాపు 3 వేల గోత్రములయొక్క గోత్రప్రవరలు వివరముగా ఏయేసూత్రములందెఱుఁగ చెప్పినదియు తెలుపబడియున్నది. కొద్దిగ్రంథములే నిలువయున్నవి. ౦-౮-౦

త్రికాల సంధ్యావందనము.

టీకాతాత్పర్య స్వరసహితము గాయత్రిపటములతో వెల ౦-౬-౦

ఆచమన, ప్రాణాయామవిసరము. ఆశోచము, రోగము, దేశవిప్లవము మున్నగునమయములగు సంధ్యావందనమెటుల చేయవలయును. మున్నగు అనేకవిషయములు చక్కగ ఇందు వినరింపబడియున్నవి.

౨౨. ముప్పదియిద్దరు మంత్రుల చరిత్రము:—ఆంధ్రదేశమునందు మంత్రులై శౌర్య, వితరణ, ధైర్య, సాహసములందు వాసిగాంచిన మహాత్ములయొక్క చరిత్రము ఇందు ఆయాసందర్భములందు కవితలులు ఆమంత్రులనుగూర్చి చెప్పినపద్యములు చాచాపు ౨౦౦గలవు. ఒక్కొక్క పద్యము లక్షనరహితమెలగలది. సీతకయందు మంత్రమానాడు కట్టుబాటుకు సంబంధించిన శాసనములు ౩ ప్రకటింపబడియున్నవి. ఆ కాలమునాటి దేశసత్వగుణుల నెరుంగుటకు ఇవి చాలాయుపయోగించునని పలువురుకోరగా ఇందుచేర్చితిమి. ౦-౧౨-౦

దీనియందీపేరులుగల మంత్రుల చరిత్రముగలదు.

౧. రాజనభాస్కరమంత్రి. ౨. రాయనకొండభాస్కరమంత్రి. ౩. రామలింగభాస్కరుడు. ౪. గోపరాజరామప్రధాని. ౫. కరణం మల్లమంత్రి. ౬. బండారుకేతమంత్రి. ౭. నేదమయాజిమంత్రి. ౮. నాచెండ్లఅయ్యలయ్య. ౯. రణతిక్కనమంత్రి. ౧౦. కోటసింగరాజు. ౧౧. నిట్టలహరిమంత్రి. ౧౨. కొట్ట ఎఱ్ఱమంత్రి. ౧౩. గుండయ్యమంత్రి. ౧౪. సింగనమాచమంత్రి. ౧౫. సాహిజిమారమంత్రి. ౧౬. మామిడి సింగమంత్రి. ౧౭. కొరవియన్నామాత్యుడు. ౧౮. పెమ్మయసింగరాజు. ౧౯. నందూరి భీమనగుండమంత్రి. ౨౦. వైడిగంటమువిస్సమంత్రి. ౨౧. తిమ్మరుసు. ౨౨. బెండపూడి అన్నమంత్రి. ౨౩. చేమూర అప్పరాజు. ౨౪. విట్టలవెఱ్ఱమంత్రి. ౨౫. గుంటుపల్లి ముత్తారాజు. ౨౬. గుంటుపల్లి నరసింగమంత్రి. ౨౭. నందితిమ్మనమంత్రి. ౨౮. కూరగాయల రామమంత్రి. ౨౯. వాకిటితిమ్మమంత్రి. ౩౦. కటికామన్నమంత్రి. ౩౧. మోటుపల్లి శరభమంత్రి. ౩౨. బండారదేశిమంత్రి.

౨౩. శ్రీచక్రనగర వర్ణము, వచనము:—దూర్వాసమహర్షి కృతమగు లలితాస్తవ రత్న మను గ్రంథము ననుసరించి తేటతెలుగు వచనమునందు వ్రాయబడినది. ఈగ్రంథమునకు శ్రీతిపురసుందరియొక్క నగరమును, ఆనగరముయొక్క ఇనుము, ఉక్కు, సీసము, ఇత్తలి, రాగి, కంచు, వెండి, బంగారము, నవోత్పములు మొదలగు వానితో నిర్మింపబడిన ౨౫ ప్రాకారములు, ఆయాప్రాకారములందుగల ఉద్యానవన

ములు, సరోవరములు, ద్వారపాలకులు విహారభవనములు మొదలగువాని వర్ణనముగలదు. ఇట్టివర్ణనము ఏకావ్యమునందును ఏప్రబంధమునందును వర్ణింపబడియుండలేదు. శ్రీమత్తిరుప్పావసందరి, శివకామసుందరులయొక్క వర్ణనముగలదు. అలితాస్తవరత్నము ౨౧౨ శ్లోకములును, శ్యామలా నవరత్నమాలికయు చేర్పబడియున్నవి. ౦-౮-౦

౨౮. మనోవికాసము, వచనము:—మనస్సనేమి? మనోస్పృత్తులన నెట్టివి? వాసనయననేమి? లోకవాసన శాస్త్రవాసన దేహవాసన యను వానివివరములు. దైవీసంపద ఆసురీసంపద యదు వానివివరములు చాలసులభశైలిలో అందఱకు తెలియవిధముగ సప్రమాణముగ వ్రాయబడినవి. ౦-౩-౦

౨౯. శాస్త్రీయసంస్కారావశ్యకత:—మనుష్యుడు జన్మించిన పిదప అతనికి కొన్నివిషయములు చేయవలయునని శాస్త్రములందు చెప్పబడియున్నవిగాదా? వానిని యేలచేయవలయును. చేయనియెడల యేమిదోషము? మొదలగు విషయములు శ్రుతియుక్తి అనుభవములతో తేటతెల్లముగ యిందువ్రాయబడియున్నవి. ౦-౪-౦

౩౦. కొండవీటి సీమదండకవిలె, వచనము:—గోపరాజు రామప్రధాని గారు ఆంధ్రదేశమునందు ఏయే గ్రామకరణీపుమిరాశిని ఎవరికిఁబసంగినదియు ఇందు విన తింపబడియున్నది. మనపూర్వదేశ ఆంధ్రచరిత్రమునకు సంబంధించిన ఈగ్రంథము ఆంధ్రులందఱకును అత్యావశ్యకమయినది. ౦-౫-౦

౩౧. వేదాంతచంద్రిక:—తేటతెలుగువచనము. ప్రథమభాగము. ౦-౬-౦
పరబ్రహ్మము చిత్స్వరూపమనియు, బుద్ధ్యాదిపలజగత్తు జడమనియు, అనువిషయమును యుక్తిచేతను శ్రుతిప్రమాణముచేతను స్థాపించియున్నారు బృహదారణ్యకమునందు జనకునకు యాజ్ఞనల్కున్య దుపదేశించిన ఆత్మ స్వయంప్రకాశ రూపమును. ఛాందోగ్యమునందు ఉద్దాలకుఁడు శ్వేతకేతువున కుపదేశించిన సత్స్వరూపనిర్ణయము, ప్రజాపతి ఇంద్రవిరోచనుల కుపదేశించిన అక్షీవిద్యను మిషియు మాంఢూక్యగౌడపాదకారికా కేనోపనిషద్ధ రహస్యనిర్ణయములతో, ౧. ఆత్మ స్వప్నమందు స్వయంప్రకాశము, ౨. జాగరమందును స్వయంప్రకాశము, ౩. సుషుప్తియందు దాత్మచైతన్యము లోపింపదు, ౪. అనస్థాత్రయమందు ఆత్మయనంగుడు. ౫. స్వప్నజాగరసుషుప్తులతెలిసికొనెడిదానికంటె విశిష్టమైనదే ఆత్మ. ౬. శరీరబుద్ధింద్రియములు ఆత్మకావు అను విషయములు అనేకయుక్తులతో శ్రుతిప్రమాణములతో శాస్త్రీయముగ నిందు తెలుపబడినది. విషయము శాస్త్రీయమైనను సుబోధముగ తెలుపబడినది.

౩౨. మతదర్పణము:—చార్వాక, జైన, బౌద్ధ, కాపాలాది అనైదికమతములనుగూర్చియు అదైత్య దైత్యతాది వైదికమతములగుగూర్చియు వ్రాయబడినది. ౦-౭-౦

౩౩. ఆర్యవిద్యారహస్యము, వచనము:—భరతఖండమునందు సుప్రసిద్ధిపొందిన ౪ వేదములు, ౬ అంగములు, ౧౮ పురాణములు, ౬౪ కళలు మున్నగువిద్యాసానములనుగూర్చి వ్రాయబడినచరిత్ర. ౧-౦-౦

వేద భూమి.

మనదేశాభిమానమును, పౌరుషమును, సమూలముగ నశింపజేయఁజలయునను తలంపుతో “ఆర్యు లిచటివారుకారనియు, వారు మధ్యాశియాఖండమునుండి యిచటికివచ్చి ఆదిమనివాసులజయించి లోబఱుచుకొని యిచ్చట నిలిచిపోయిరనియు” విదేశీయులు కొందఱు వ్రాయగా దానినే పాఠశాలలయందు బోధించుచు విదేశీయులున్నారు. ఈ యపనిధాంతమును సప్రమాణముగ ఖండించుచు మనయాయార్యానందరమే రర్యాజన్మ భూమియని యందు సిద్ధాంతరీకరింపఁజేసెదది. ఇంగ్లీషుచదివిన మనపెద్దలకు పలువురకు మనపూర్వుల వ్రాతలకంటె విదేశీయులవచనములందే ప్రమాణబద్ధియుండుటచేత మే మిగ్రంధమున విశేషించి విదేశీయులవ్రాతలనే ప్రమాణముగ గ్రహించితిమి. ౧౪-౦

3౧. వైదికధర్మచరిత్రము, వచనము:—సృష్ట్యాదినుండి నేటివరకుగల వైదికధర్మముయొక్క సంగ్రహచరిత్రము, శ్రీశ్రీశ్రీ జగద్గురుకళ్యాణానంద భారతీ మాంతాచార్యస్వామివరచితము. ౦-౪-౦

3౨. పాండవగీతలు:—అంధగ్రీకాతాత్పర్య పద్యసమన్వితము. ఒక్కొక్కశ్లోకము చదువునప్పుడు చిత్తము తన్మయత్వమును చెందుచుండును. ౦-౧౦-౦

ఈగ్రంథమునకు ‘ప్రసన్నగీతలు’ అని నామాంతరముగలదు. పాండవులకాలము నందు భూభారము తీసివేయవలసరించిన శ్రీకృష్ణభగవానునిగూర్చి పాండవులకు శంభంధించిన భీష్మ, ధర్మరాజు, భీమాద్వుజ, నకుల, సహదేవు, అభిమన్యు, సాత్యకి, విరాట, ద్రుపద, ధృతరాష్ట్ర, దుర్యోధను, కర్ణ, సంజయ, విదుర, ఉత్తర, ద్రుప్త్యదుష్టు, ఘటోత్కచ, సంజయ, ఉత్తన, అహిర. కృతవర్మ, విశర్ణ, సోమదత్త, కళింగ, భూరిశ్రవాదులును ధౌమ్య, దోగ్రిణ, కృప, అశ్వత్థామాదులును, ప్రహ్లాద, నారద, పరాశర, పుండరీక, వ్యాస, అంబరీష, శుకశౌనకాదులును, కశ్యప, అత్రి, భరద్వాజ, విశ్వామిత్ర, గౌతమ, జమదగ్ని, వసిష్ఠాదిమహర్షులును, సుభద్ర, ద్రౌపది, కుంతీ, గాంధారి, అరుంధతి మున్నగుపతివ్రతాత్మియులును దాదాపు ౧౦౦ భక్తులు శ్రీకృష్ణభగవానునిగూర్చి తమకుగల యభిప్రాయములను ప్రసన్నులయి విన్నవించిరి.

33. సప్తపదులు:—అండాల్ దేవి సాయించిన తిరుప్పావై యను అరవపాశురములకు తెలుగుపాటలు. సరసమనోహర కవితారసప్రదర్శనమందు నెఱజాలెను “రాధికాసాంత్రయ” మను శృంగారప్రబంధమునరచించిన ముద్దుపళ్ళనియను శ్రీరత్నము ౧౦ పాశురములను, సరసకవితారచనయం దారితేరిన బ్రిజ్జే ప్రభాకరశాస్త్రిగారు ౨౦ పాశురములను తెలిగించిరి. అరవగ్రంథమును రచించిన అండాల్ దేవి ధనుర్మాసారంభదినము మొదలుకొని 3౦ రోజులవరకు ఒక్కొక్కపాశురముచేత శ్రీకృష్ణభగవానుని కొనియాడి శ్రీకృష్ణసుగ్రహముపొంది శ్రీకృష్ణపరమాత్మనుభర్తగాపొందెను. ౦-౪-౦

3౪. దుర్గానస్తశతీ స్తవరత్నము. ఆంధ్రీతాత్పర్య సమన్వితము. ౧-౦-౦

3౫. దుర్గాదేవిపూజకల్పము ౦-౬-౦

పైస ప్రశ్తియు పూజాకల్పము కలిపి ఒకశంపుటముగ కలికోబైండుచేసినది ౨-౦-౦

3౬. బాలానహస్తనామస్తోత్రము: — నామావళీసహితము ౦-౬-౦

3౭. నియోగిరత్నభూషణము: — మహా మహాపాధ్యాయ కొక్కొండ వెంకటరత్నశర్మకృతము. ౦-౬-౦

3౮. ఆంధ్రీపదపారిజాతము, అను శుద్ధాంధ్రీపద డిక్షనరీ. ౨-౮-౦

3౯. యోగాభ్యాసదర్పణము: — పరమహంససరివ్యాజకాచార్యవర్య

శ్రీబ్రహ్మానంద సరస్వతీయతీంద్రవిరచితము. ఈ గ్రంథము యోగపాతంజలసూత్రము లు, హఠయోగప్రదీపిక మొదలగుయోగశాస్త్ర గ్రంథములన్నియు పరిశీలించి కేవలగ్రంథములనుమాత్రమే గాక స్వామభవపూర్వకముగ యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యహార, ధ్యాన, ధారణా, సమాధులను అష్టాంగయోగములనుగూర్చి ప్రకరణములుగ వ్రాయబడినవనగ్రంథము. క్లజకాగితముల ప్రతి ౦-౧౨-౦

పెదరైట్టుకాగితాలు లైబ్రరీయడిపిక్ కలికోబైండు ౧-౪-౦

స్వధర్మప్రకాశిని.

సనాతనధర్మమునకు సంబంధించిన నకలవిషయములును శాస్త్రీయయు క్త్యనుభవములతో ప్రతిమానము ప్రకటింపబడును.

మానమునకు ౩౨ పుటలు కలిగియుండును.

సంవత్సరచందా పోస్టేజితో సహా ౨ రూ.

సాంపిలుకౌపి ఉచితము.

సదాచారిము, నీతి, భూతదయ, పరోపకారము, వైరాగ్యము, ప్రేమ, శృంగారము మున్నగు విషయములను గుఱించి సంస్కృతభాషయందుగల సుభాషితములను (చాటుశ్లోకములను) ఆంధ్రీతాత్పర్యసమన్వితముగ ముద్రించుచుండుము.

ఈ పత్రికను సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములను వలయువారు:—

క. మార్కండేయశర్మ,

స్వధర్మప్రకాశిని ఆఫీసు,

నం ౮2. పూనమల్లిహైరోడ్డు, జృంధాపనం, కీల్ పాకుపోస్టు, మదరాసు.

- ౯ రామారి సుబ్బయ్యగారు - శ్రీ శ్రీ విరూపాక్షసంస్థాన ప్రధానమంత్రి
- ౧౦ ఘంటంభట్లగారి వెంకటభంజంగుమగారు - ముసలాపురం
- ౧౧ దండు గుండేరావుగారు, కరణము - ముసలాపురం
- ౧౨ తిగుళ్ళ కృష్ణారెడ్డిగారు. పటేలు - ముసలాపురం
- ౧౩ కాకుమాను హనుమయ్యగారు, నర్సారావుపేట
- ౧౪ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కరణం, దుగ్గిరాల
- ౧౫ భాస్కరరాయని వెంకట రామయ్యగారు, పంగపల్లి
- ౧౬ నరసింహస్వామివారు, యాదగిరి
- ౧౭ బీరకాయల హనుమంతరావుగారు, రాయగిరి
- ౧౮ పాలపర్తి గోపాలకృష్ణయ్యగారు, బెజవాడ
- ౧౯ బాలూరి వెంకటరత్నముగారు, వకీలు, గుంటూరు
- ౨౦ తుమురుగోటి నరసింహారావుగారు, తిరుమలగిరి.
- ౨౧ మెదక్ కిషక్ రావు దేశముఖుగారు, నల్లపల్లి
- ౨౨ నార్సేపాటి వెంకటసుబ్బారావుగారు, నర్సాపురం
- ౨౩ బానపాటి సుబ్రహ్మణ్యంగారు, ఆర్కింగు కరణం, పాపయపాలెము
- ౨౪ చిక్కరాజు మట్టపల్లి రావుగారు, కరణం, చెలకుతి
- ౨౫ కవులూరి నరసింహారావుగారు, ఈలపాళెలు
- ౨౬ గోపేటి వేణుగోపాలరావుగారు, పోతేనుసదినప్పెత్తరు, ప్రత్తిపాడు
- ౨౭ నడింపల్లి నరసింహారావుగారు, రిజెష్ట్రరాఫీను క్లార్కు, క్రోసూరు
- ౨౮ రావకొండ వెంకటరామయ్యగారు, యెనమదల
- ౨౯ నారపరాజు వెంకటలక్ష్మీనరసింహారావు దేశముఖుగారు - తమ్మవరం
- ౩౦ కప్పగంటు సుబ్బారావుగారు - పోతేనుసదినప్పెత్తరు - పిడుగురాళ్ళ
- ౩౧ మండ చినవెంకయ్యగారు, దండమూడి.
- ౩౨ శ్యామాపాతులగోపాలరావుగారు-బంగోబస్తు మొహ తెమిక్-వరంగల్లు
- ౩౩ తిరుమలనల్యాక్ చక్రవర్తి నరదాచార్యులతియ్యవార్లంగారు-కాతాపురం
- ౩౪ కన్నయ్యగారిసంగయ్యగారు-ముసలాపురం
- ౩౫ చక్కిలం పాపయ్యగారు-ముసలాపురం
- ౩౬ తాళ్ళవెలిమె లింగన్న మొకద్దంగారు-గడిపెద్దాపురం
- ౩౭ కిషక్ రావు దేశపాండ్యగారు- తాళ్లపల్లి
- ౩౮ వెంకటరాజయ్య సుకేదారు, సీతారాంపురం.
- ౩౯ తొల్ల కొండ లక్ష్మారెడ్డిగారు, క్షీరసాగరం.
- ౪౦ కొత్వాలి వెంకటేశ్వరరావుగారు, సంగం
- ౪౧ రంగరాజు గోపాలకిషక్ రావు దేశముఖుగారు, పాపురం
- ౪౨ చివుకుల శ్రీరామశర్మగారు- నాగులుప్పలపాడు

అభినవ సరస్వతి.

పత్రికాధిపతి:— జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

ఇది యొకమాసపత్రిక. ఇందు వర్ణాశ్రయధర్మబోధక గ్రంథములును విషయములును వ్యాసములును బ్రకటింపబడును. చందా సం॥ 1 కి రు 2-0-0

ఈ కార్యస్థానమున నెలకుదొరకు పుస్తకములు.

1 కరిజీకోద్ధారిణి (పూర వీరభద్రకవి)	...	0	4	0
2 నాసంతికాపరిణయ నాటకము	...	0	4	0
3 కంసవధ నాటకము	...	0	8	0
4 చమత్కారమంజరి (సింహాద్రి వెంకటాచార్యులు)	...	0	4	0
5 విరూపాక్షపీఠగురుపరంపర	...	0	2	0
6 నితిగీతలు (నుమతిశతకమునకు సంస్కృతము)	...	0	2	0
7 విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దఖండనము, బ్రాహ్మణశబ్దవిచారము	...	0	2	0
8 విగ్రహారాధన ఖండనఖండనము	...	0	4	0
9 చిత్రారుజ్జిల్లాతీర్థ విమర్శనము (పత్రికాధిపతి)	...	0	4	0
10 సంగదోషము	...	0	8	0
11 పుళిందావివాహము (పత్రికాధిపతి)	...	0	4	0
12 వత్సలనీతిశతకము	...	0	1	0
13 శివానందలహరి (తంగడ రామకృష్ణకవి)	...	0	4	0
14 నర్సారావుపేట శతావధానము (తిరుపతివేంకటేశ్వరము)	...	0	8	0
15 పశ్యంపుశ్యం	...	0	2	0
16 పశ్యశబ్దవిచారము	...	0	2	0
17 పురశ్చరణము	...	0	2	0
18 శంతనురాజచరిత్ర	...	0	14	0
19 వర్ణవృక్ష	...	0	4	0
20 స్వర్ణకారవ్యవహారము	...	1	8	0
21 శుద్ధార్థహరిశ్చంద్ర చరిత్రము	...	0	10	0
22 తిరుపతివేంకటేశ్వరతత్త్వము	...	0	1	0
23 నూతనసంహిత-ఆంధ్రము	...	2	0	0
24 స్కాందముహూపురాణాంతర్గతనాగరఖండము (౧ సంపుటము)	...	1	0	0
25 డిటా నాగరఖండము (౨ సంపుటము)	...	1	8	0
26 భారతీయప్రబోధము (పిశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి)	...	0	4	0

అభినవసరస్వతీ కార్యస్థానము,

జానపాడు, పిడుగురాళ్ళపాస్టు,

గుంటూరుజిల్లా.